Akbaba

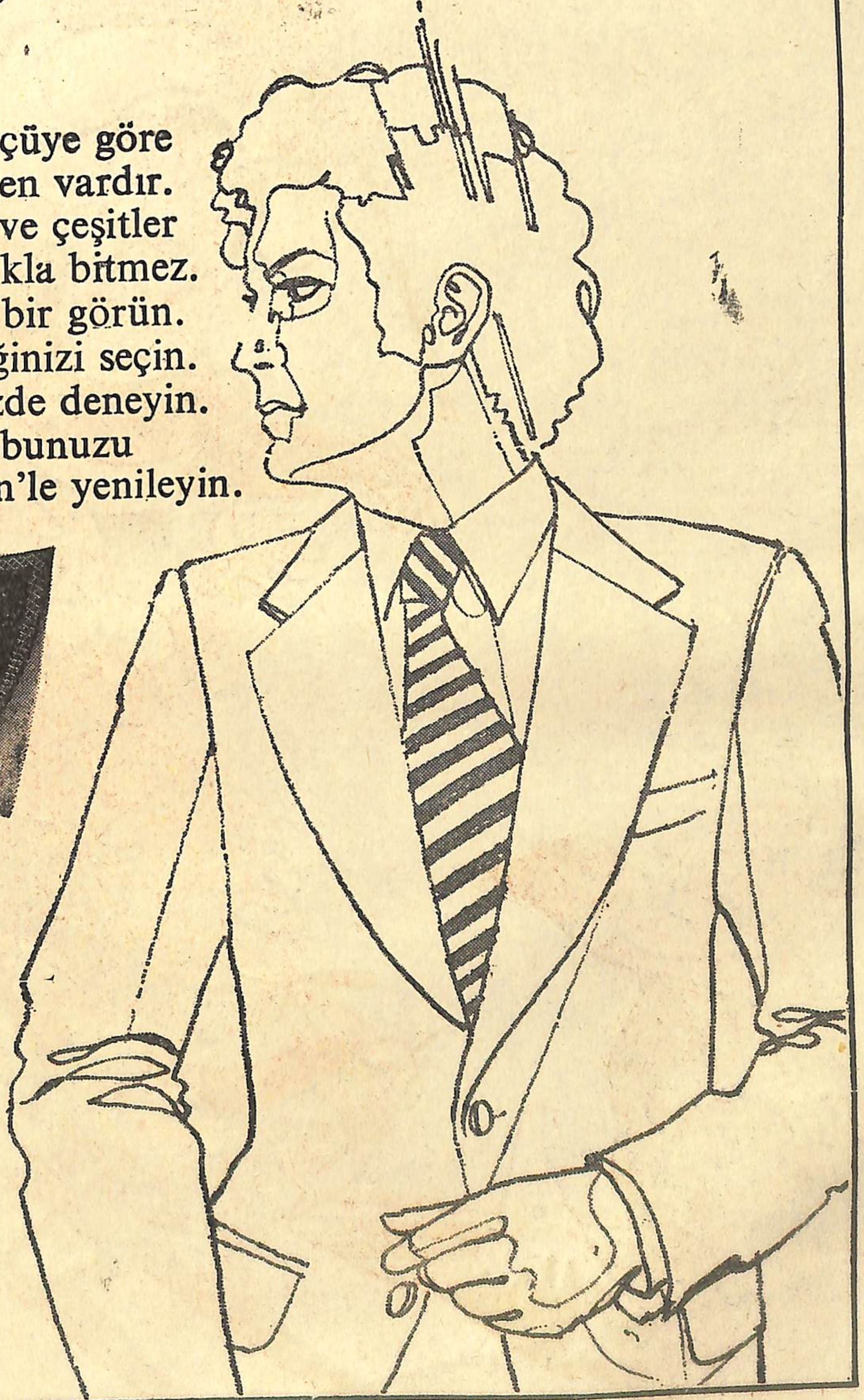
MC. kayıyor!

Sizin için de bir Beymen var.

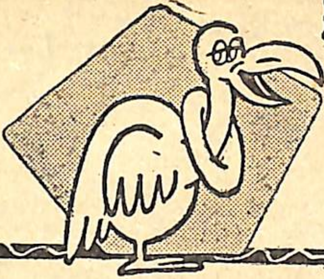
Her zevke, her ölçüye göre
bir Beymen vardır.
Beymen'de renkler ve çeşitler
saymakla bitmez.
Beymen'leri bir görün.
Dilediğinizi seçin.
Üstünüzde deneyin.
Ve gardrobunuzu
Beymen'le yenileyin.

".Seçkinlerin giyimi"

Yıl: 54 Cilt: 30 Sayı: 5 • Kurucusu: Yusuf Ziya ORTAÇ • 28 Ocak 1976 • Fiyatı 250 Krş.

Çirkin'e açık mektup

SENİ en iyi tanımlayacak nitelemeyi bulmak için çok düşündük. Sonunda bulduk işte. Çirkinsin sen. Görünüşün çirkin, kafanın içi çirkin, ağzından çıkanlar çirkin. İnsana, yüzüne tükürmek isteği veriyorsun. Ama tükürüğe de yazık. Nasılsa «Çok şükür, yağmur yağdı,» demeyecek misin?

Bir kez yalancısın. On yıldır türlü zamanlarda söylediğin sözleri bir araya getirip karşılaştırmayı düşündün mü hiç? Yalnız gerçekleri değil, kendini bile yalanlıyorsun. Seni kim yetiştirdi, söylesene Çirkin... Düzenbazlıkta üstüne yok. Öyle beceriklisin ki, kuyuları tersine çevirip minare yapabilirsin.

Dilin bir akrobasi şampiyonu. Lâkırdılara takla attırmasını iyi bilirsin. Dinleyenler konunun ne olduğunu bile unutur. İnanılmaz bir kişilik taşıyorsun. Daha doğrusu, kişilikten yoksunsun Çirkin.

Hırsızsın üstelik. Sen ve çevrendekiler, yoksulların gırtlağından çalıyorsunuz. Daha kötüsü, zaman çalıyorsunuz.

Amacının ne olduğunu unutmuş bir robot gibisin. Belki yaptıkların senin için bile bir anlam taşımıyor artık. Duramıyorsun. İş işten geçmiş. Durursan düşeceğini biliyorsun. Anlamsız koşunu sürdürmek zorundasın. Bir duvara çarpıp kafanı kırana dek.

Yüzsüzsün sonra. Burada senden sözettiğimizi biliyorsun ama, Keloğlan'dan sözettiğimize bizi bile inandırmaya çalışabilirsin. Yağma yok Çirkin! Yetti artık. Sensin bu, sen! Sağına soluna değil, kendine bak.

Bu denli kaba davranmak zorunda kaldığımız için üzgünüz. Ama sen ancak bundan anlıyorsun. Düşünceli uyarılara, incelikli alaylamalara lâyık değilsin.

Kötüsün sen Çirkin. İnsanların ölçüleriyle de kötüsün, din kitaplarının ölçüleriyle de. Kimse sevmiyor seni, çevreni alanlar bile. Sen kendini seviyor musun? Sanmıyoruz. Yaptıkların, ancak kendinden ve tüm insanlıktan nefret eden birinin yapabileceği şeyler. Sana kızgınlığımız sık sık acımaya dönüşüyor. Hastasın sen.

Gülmesini bilmiyorsun. Gözlerini fıldır fıldır döndürerek hinoğluhince sırıtmasını biliyorsun salt. İçinin çirkinliği suratına vuruyor. Engerek yılanı gibisin. Anan sana gözlerinde ana şefkatinin bağı olmadan bakabilse, seni doğurduğu için kadınlığına kahrederdi.

Söylesene Çirkin; gece yatağa yattığında ne düşünüyorsun? Çıfıt çarşısına benzeyen yüreğin bir kez olsun sızlıyor mu? Gün boyunca becerdiklerinin bir değerlendirmesini yapıyor musun? Yapıyorsan kendi beynine bir kurşun yerleştirmekten alakoyan ne seni? Doğrusu pek dayanıklısın.

Sen bir acayip Neron'sun Çirkin, yangın çıkarıp sidikle söndürmeye çalışan.

Bir Napolyon'sun, pantalonsuz dolaşan.

Bir Don Kişot'sun, değirmenlerden de kaçan.

Şarkı değil, bir aranjmansın sen Çirkin, çatlak seslerden oluşan. Usanç veriyorsun.

Tarihi her gün değiştirip öyle yazıyorsun. Lâf ebeliğini marifet sayıyorsun. Herkes kan ağlarken sen ne sayıklıyorsun?

İnsan sayılman öteki insanları utançtan öldürüyor. Sen ne biçim bir yaratıksın Çirkin?

İn misin, cin misin?

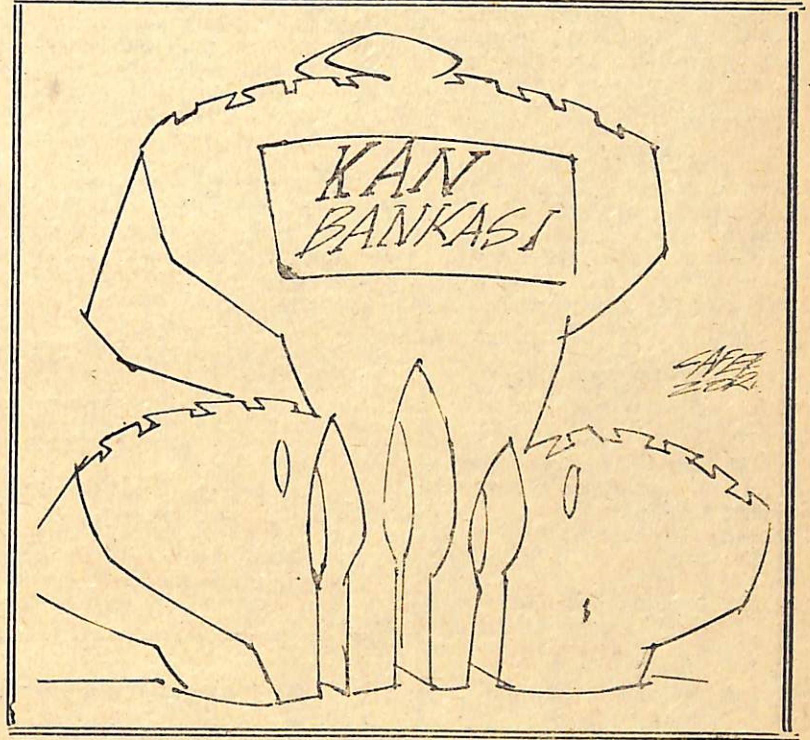
Kene misin, sülük müsün?

Kudurmuş bir it misin?

Yoksa tifüs mikrobu taşıyan bir bit misin?

Düş artık yakamızdan.

AKBABA

Memur'dan Gazel...

Memuruz biz, boru mu? Yüce devlet adına,
Yaşasak da yıllardır, hep ıkına ıkına...
Âmir, kızgın, azarlı... Yurttaşın gözü kanlı...
Kasap itine döndük, biz sıkına sıkına...

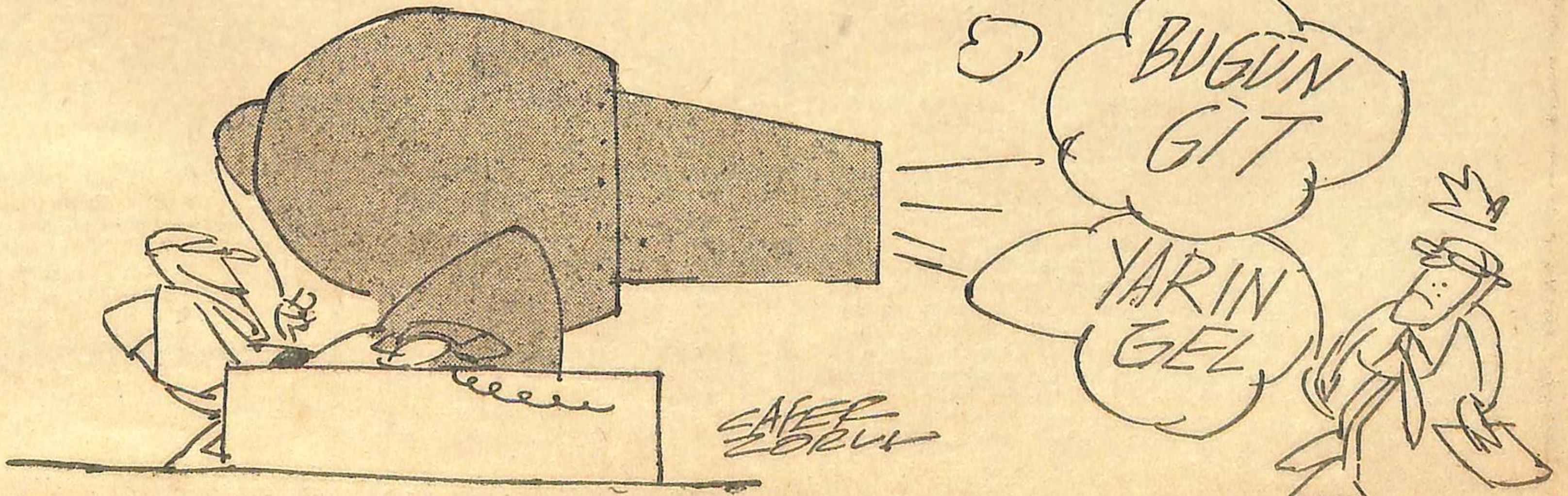
Bir lokma, bir hırkayla, derviş olduk sanmayın,
Tüy mü kaldı şu dilde, dert yakına yakına?...
Özel sektör paçayı düzelti sayemizde,
«Dar gelir» kemerini biz takına takına...

«Sağ zarar... Sol tehlike... İleri bakmak yasak...»
Gerimizi kaptırdık, hep sakına sakına...
Açlıktan nefesimiz koksa da dimdik gezdik,
Kırk yıllık kıravatı biz takına takına...

Vergi iadesinden milyon vuran dahiye
Boynumuz eğri kaldı, bön bakına bakına...
Biz umarken, katsayı, maaşlara biraz zam,
Sürgün ve kıyım geldi, bak kaşına kaşına...

«Memursun, dur yerinde» diyorlar, duramam ki,
Hizmete alışmışım, pir aşkına aşkına...
Suçlu mu arıyorsun? Göbeğine bak Bey'im...
Özgürlüğü yediniz, siz tıkına tıkına...

Fikret YILMAZ

— Memurlar toplu iş sözleşmesi istiyor. —

Bugün ne pişirelim

İşleri tıkırında bir yurtdaşsanız, mesele yok. Aklınıza ne eserse onu pişirebilirsiniz. Ama biz, yalnızca bir mercimek çorbasıyla durumu idare etmek zorundayız. Öyleyse kolları sıvayıp başlayalım işimize:

YAPILIŞI

Mercimek çorbasının yapılışı oldukça kolaydır. Hani bir işe çok kişi karışınca içinden çıkılmaz hale geldiğini görüp «Çorbaya döndü» deriz ya? Onun gibi bir şeydir işte. Milli yemeklerimizin başında gelenlerdendir.

Hazırlayan: VEDAT SAYGEL

Bir kap içine konan yağla çentilmiş soğan, bir anda memur yapılıveren işçi gibi iyice kavrulduktan sonra ayrı bir kapta haşlanıp, bir vergi yükümlüsü gibi suyu sıkılan mercimek, kavrulmuş malzemenin içine atılacak. Bir miktar da su kattıktan sonra televizyonunuzun karşısına geçin, kulaklarınızı açın ve başlayın hükûmet üyelerinin konuşmalarını dinlemeye. Onlar, «Kalkınma», «Ucuzluk», «Refah», «Büyük Türkiye» diye kaynatırlarken çorbanızı ateşe koyun, «Ete zam, ekmeğe zam, PTT ücretlerine zam, elektriğe zam» diye hafiften hafiften kaynatmaya başlayın. Dalar da yüzellinden çok zam sayarsanız çorbanızı yakar, aç mideyle karşısına geçip aval aval bakarsınız. Âfiyet olsun.

Ünlü Kişiler Ansiklopedisi

Her Hafta Bir Portre :

KALPASLAN TİTREŞ

Çağımızın en büyük kurucularından sayılan Titreş (Milâttan önce mi, sonra mı kesinlikle bilinmiyor) adı çok gizli tutulan bir yerde doğmuş, bulûğ döneminde gördüğü bir rüyayı hayra yorarak ülkesini tehlikede görüp, devletin güvenlik kuvvetlerine yardımcı olması için hemen başıbozuklardan bir vurucu güç kurmuştur. Bununla da yetinmeyen bu büyük önder, kendisi gibi düşünmeyenleri dünyamız bakımından tehlikeli saymış, ortaya sofra bezini yaymış, üstüne döktüğü milyarlarca insanı kafa ölçülerine göre pirinç ayıklar gibi ayıklamıştır. «Henüz hayâlimdeki evreni kuramadım, çünkü en ideal kafa ölçüsünü bulamadım» diyen büyük dâva adamını zaman zaman muhalifleri yermiş, fakat o da gereken cevabı kendisine inanan ulutarak vermiştir. Ününü pekiştiren olay ise, değerli fikir adamımızın özgürlüğe inanmış olması, demokrasiyi taşla, sopayla, silâhla kuracak yepyeni bir yöntem bulması...

TELEVİZYONDA BUGÜN

17.58 Sinyal (Abdurrahman efendi, hapşırıktan geberdi.)
18.00 Dizi filmin jeneriği.
18.02 Görüntünün gitmesi.
18.05 Görüntünün gelip, sesin yitmesi.
18.20 Programı yapımcıların teknik arıza nedeniyle dizinin bu bölümünü iptal etmesi.
19.00 Bir cami resmi ile bir ney sesi.
19.20 Bodrum Kalesi.
19.30 Ekrandaki manzaranın değişmesi.
19.40 Durumun reklâmlarla idare edilmesi.
20.00 Haberler spikerlerinin defileye başlaması.
20.30 Bir reklâm (Konserve mantar haşlaması).
20.35 Elektriklerin kesilmesi.
21.00 Tekrarlardan bezilmesi.
22.00 İzleyicinin koltuğunda hafif yollu kestirmesi.
22.30 Klâsik müzik eşliğinde herkesin bildiği küfürleri seçmesi.
23.00 Milletin kendinden geçmesi.
23.10 Güne Bakış.
23.20 Serbest yatış.
DİKKAT : Ekran karşısında horlarken ağzınızı kapatmayı unutmayınız!

MC. FİLM SUNAR

Bizlerle işbirliği yapan tüm sinemalarda...

1 — KIYMA BEYİM İSTERSEN TÖVBEDEN GELEYİM

Memur kıyımında son bir yılda yarattığımız büyük dram. Bu filmi seyrederken tüyleriniz diken diken olacak, kimi kahkahayla gülüp, kimi saçını başını yolacaktır. Atanmaktan canından bezmiş, kar kış demeden bir ayda tam 67 ili gezmiş, yorulmak bilmez bir memur ailesinin akıl almaz maceraları.

2 — DÜŞMAN MISIN DOST MUSUN, SANDVİÇ Mİ TOST MUSUN?

Ne olduğunu şaşıran dörtlü bir ortaklığın insanı kahkahadan kırıp geçirecek, yada dertlendirip küfelik oluncaya dek içirecek unutulmaz bir şaheser. Mutlaka görünüz.

CEMİYET HABERLERİ

Kentimizin sayılı zenginlerinden büyük işadamı Mahmut İstifoğlu, hesap uzmanlarının yoğun gayretlerine rağmen bu yılı da zararda göstermesini başararak muradına ermiş, yorgunluğunu gidermek için Boğaz'ın en lüks gazinolarının birinde dostlarına mütevazı bir yemek vermiştir. Viski ve şampanyaların su gibi aktığı yemeğin sonunda bazı Avrupa ülkelerinde görülen modaya uyulmuş, onbin liralık kristal bardakla porselen tabak İstifoğlu ailesinin şerefine kırılmıştır. Yakınlarının söylediklerine göre yorgunluklarının bundan sonraki bölümünü bay ve bayan İstifoğlu İtalya'da geçirecek, dönüşte bu yıl kolejin orta bölümünü bitirecek olan biricik kızlarına Fransa'dan son model bir Mersedes getireceklermiş.

OLAN NAZAN'A OLDU

Sahnelerimizin ve beyaz perdemizin değerli seks bombası Nazan Nazlı ile evleneceği sanılan ünlü fabrikatörlerimizden Feyyaz Kazlı'nın oğlu Hakan, geçen akşam Beyoğlu'nda arkadaşlarıyla dolaşırken yeşil gözlü bir dilbere çarpılıverdi. Bir anda meteliksiz kalan ve soluğu doğruca karakolda alan genç adama Emniyet Müdürlüğünde tüm yankesicilerin fotoğrafları gösterildiyse de kendisini çarpan dilberi teşhis edememiş, bu nedenle evlenme hazırlıklarıyla uğraşan sevgilisi Nazan Nazlı'nın yanına da gidememiştir. Günlerdir sevgilisinden haber bekleyen ünlü yıldız çok yalnız kalmış, avunmak için evine yalnız bir genci almıştır. Bu sırada komşuların şikâyeti üzerine olanlar olmuş, avunmanın en heyecanlı yerinde eve polisler dolmuştur. Ahlâk Zabıtasında ağlayarak ifade veren Nazlı, «Suç benim değil, Allahından bulsun beni bu yola iten Hakan Kazlı!» demiştir.

Gelinceye kadar doktorunuz

KIRIKLAR

Ailenizden yada yakınlarınızdan biri üç kat merdivenden yuvarlandı ve doğal olarak pek çok yara aldı. Ne yapacaksınız? Tabii hemen doktorunuzu arayacaksınız ama, doktor yazlıkta olabilir, hastanedeki görevi başında olabilir, yada özel muayenehanesinde olabilir. Yerini bulup olaydan kendisini haberdar edene kadar bekleyecek değilsiniz elbet. Bu nedenledir ki her evde ille bir «İlk yardım» dolabı olmalı, içine çeşitli ilâçların yanı sıra eğe, çekiç, keski ve 404 gibi yapıştırıcılar da konmalı. (Alçı, çimento, kum, çakıl gibi yardımcı elemanları bulunan dolaplar tercih edilir.)

Hastanın ufak tefek yaraları ilâçlanıp sarıldıktan sonra sıra kırıkların onarımına gelir. Hastanızı bir mengeneye sıkıca bağlarsınız. Yerden kırık parçalarını toplayıp, bir masanın üstüne sıralarsınız. En küçük bir parçanın kaybolması son derece önemli aksaklıklara neden olabilir, hastanız ömür boyu eksik parçalı kalabilir. Parçaların pürüzlü yerleri eğe ile düzeltildikten sonra yan yana getirilip yeniden provası yapılır, sonra tutkallanarak kurumaya bırakılır.

DUYURU

İçişleri bakanlığından bildirilmiştir :

Son günlerde yoğunlaşan öğrenci olayları tüm hızı ve şiddetiyle sürüp giderken, çevrelerinde solcu olarak tanınan bazı öğrencilerin çatışmalardan bir sıyrık bile almadan çıkıp, güle söyleye evlerine döndüklerini haber almış bulunuyoruz. Yetkili makam olarak bu gibi durumlara kesinlikle göz yumulmayacağını bir kez daha duyurur, yuvalarının mutluluğu bakımından komando saldırısından kurtulabilen bu gibi çocukların evde bir güzel benzetilmelerini sayın anne ve babalardan rica ederiz.

KÜÇÜK İLANLAR

Acı bir ölüm

Anası Dürdane'nin oğlu, dayısı Hasan Sürünen'in yeğeni, ablası Hatice'nin kardeşi, Zeliha'nın ağabeyi, karısı Naciye'nin kocası, Nuriye hanımefendinin damadı biricik oğlumuz

ŞÜKRÜ SÜRÜNEN

hayatının baharına doyamadan, huzur ve refahı göremeden, sanayileşmeye eremeden hiçbir mâkul sebep göstermeksizin bu fâni dünyadan göçüp gitmiştir. Merhumun alacaklılarına Tanrıdan sabır diler, büyük acımızı paylaşmak için bizden çok ağlayıp dövünen konu komşuya alenen teşekkür ederiz.

Sürünen Ailesi

İş arıyor

1945 yılında partisiz doğmuş, çok partili düzene dönülmesiyle cepheci olmuş, uçan kuşu havada vuran, temizlenmesi gerekenlere mükemmel pusu kuran, geçmişi temiz, kendisi semiz bir genç MC partilerinde iş arıyor.

Müracaat
Bu ay başında otuz yaşına basan, yedi kişiyi bir iple asan, tahliyesine iki ay kalmış Sağmalcılar'da tutuklu Hasan.

TELE SANDIK

ERHAN TIĞLI

SAVAŞ Soray, ince, zarif vücudundan beklenmeyen bir çeviklikle mikrofona yaklaşır ve «gayet güzel bir şekilde» gülümser, buz gibi bir espri yapar ve seyircilere sorar:

— Sayın seyirciler, şimdi telesandık yarışmasına başlıyoruz. Yarışmaya başlamadan önce hepinize hoşgeldiniz der, yarışmacılara iyi şanslar dilerim.

Biliyorsunuz, yarışmaya katılabilmek için benim istediğim eşyayı muhakkak göstermeniz gerek. Eğer bu eşyayı iki kişi birden gösterirse en önce gösteren kazanacak. Ona göre davranın ve ayağınızı denk atın. Ne sihirdir, ne keramet, el çabukluğu marifet. Eveet... Başlıyoruz. Acaba kimde şapka var?

— Bende var, bende, bende!...

— Oo... Buyurun sayın Demirel. Şöyle buyurn. Yarışmaya hoşgeldiniz. Kaç numaralı sandığı seçmek isterdiniz acaba?

— Başka numara istemem kardeşim. Bulun 226'yı.

— Ama efendim. O numara yok bizde. Başka bir numara olsa olmaz mı?

— Olmaazz! Bulun 226'yı, yoksa oynamam, yarışmam, şapkamı alır giderim!

— Peki öyleyse. Siz bir dakika bekleyin. Biz istediğiniz numaralı sandığı tedarik edelim. Dilerseniz aradaki boşluğu doldurmak için bir plâk çalalım.

Stüdyodakiler 226 numaralı sandığı hazırlarlarken şu türkü duyulur:

«Sandığı açamadım loy loy
Çeyizimi saçamadım loy loy!
Yazık olsun liderliğime vay vay
Tek başıma iktidar olamadım oy oy!»

Sandık hazırlanır ve Savaş Soray mikrofonu tekrar eline alır ve Demirel'e yaklaşır:

— Şimdi sayın Demirel, seçtiğiniz numarada bir hediye var. İsterseniz onu alıp gidebilirsiniz ama isterseniz onun yerine ben size başka bir hediye vereyim. Olur mu?

— Olabilir. Ne vereceksiniz bakalım?

— Tarak...

— Bırak kardeşim, bırak!

— Traş makinesi vereyim.

— Jiletle traş olmayı seviyorum ben. Makineyi ne edeyim?

— Koltuk vereyim.

— İstemem. Yapıyor o işi yeğenim!

— Televizyon vereyim.

— Televizyonum var. Onun yerine bir TRT genel müdürü versen daha iyi.

— Onu vermeme imkân yok beyefendi. Buzdolabı vereyim mi? Bunalımları doldurursunuz.

— Onu sayın Erim'e verin siz. Ben istemem.

— İsterseniz sandığınızı açalım, hediyenizi görelim.

— Görelim efendim. Kişinin saçının ak mı kara mı olduğu traş olduğu zaman önüne dökülen saçından belli olur. Kısmetimizde ne varsa çıksın kaşığımıza.

— Peki o halde. Açıyoruz sandığınızı. Açalım mı yoksa başka bir hediye verelim mi?

— Açın efendim, açın. Biz açık rejimi severiz ve de sandıktan çıkmayı benimseriz.

Savaş Soray gider, sandığı açar ve hediyeyi okur:

— Evet, işte hediyeniz. Bir adet gül suyu. Tebrikler sayın Demirel. Nasıl, memnun musunuz bu hediyenizden, yoksa pişman mısınız başka bir hediyeyi kabul etmedim diye?...

— Memnunum. Niye memnun olmayayım? Gül suyu bana memleketimi, Isparta'yı hatırlattı. Asla pişman değilim. Pişman olsam bırakır giderdim, başkalarının iktidarı bırakıp gittiği gibi. (Gül suyunu ve şapkasını alır, yerine oturur).

— Evet, yarışmamıza devam ediyoruz efendim. Acaba kimde bir anahtar var?

— Bende, hem de en âlâsı! Millî selâmetin anahtarı...

— Peki, o halde buyurun buraya sayın Erbakan.

— Esselâmün aleyküm!

— Selâmün aleyküm efendim. Hangi numaralı sandığı istersiniz?

— Valla, bu anahtar bende olduktan sonra hangi numara olursa olsun farketmez.

— Ama mutlaka bir numara seçmek zorundasınız.

— Öyleyse kırkbir olsun. Bilirsiniz kırkbir uğurlu bir rakamdır. Birisini överken kırkbir kere maşallah deriz.

— İnşallah, bu yarışma sonunda size de deriz efendim.

«Gül suyunu eller sürünür, çatlasa bülbül» şarkısı duyulur ve yarışma başlar.

— Sandığınızdaki hediye yerine size başka hediyeler teklif edeceğim. Ama isterseniz siz söyleyin bana, ne biçim bir hediye istediğinizi?

— Olur. Traktör verebilir misiniz?

— Hayır.

— Tank fabrikası?

— Yok. Başka bir şey isteyin?

— İmam kadrosu verebilir misiniz? İmam hatip okulu...

— Yok beyefendi, yok.

— Tuz ruhu, limon ruhu, millîi selâmet ruhu? Nane ruhu da olabilir!

— Yok maalesef, yok!...

— Be spiker, takdimci kardeşim, sizde de ne kadar çok yok varmış! Neyse, merak etmeyin. Partimiz tek başına iktidara geçince inşallah ve de maşallah, gelecek seçimde, bütün bu yoklar var olacaktır. Bundan hiç şüpheniz olmasın.

— Peki efendim. Anlaşılıyor ki size hediye beğendiremiyeceğiz. İsterseniz sandığınızı açalım, hediyenizi görelim. Ne dersiniz?

— Açalım efendim. Biz ne sandıktan ne seçimden korkan insanlarız.

«Aç aç kolların, dola boynuma» türküsü çalarken sandık açılır ve içinden bir tesbih çıkar. Savaş Soray gülerek bu hediyeyi sayın Erbakan'a verir ve sorar:

— Nasıl, hediyenizi beğendiniz mi efendim?

— Beğendim efendim, niye beğenmiyecekmişim? Tabiî beğendim!

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

— Önümüzdeki aylarda et görmek zorlaşacak. —

— Peki o halde, sizi bu tesbihle nice ya sabırlar çekmeniz dileğiyle uğurluyoruz.

«Sabret gönül, bir gün bu hasret biter» şarkısı çalar.

— Yarışmamız devam ediyor efendim. Kimde gözlük var?

— Bende!

— Bende!

— İkiniz de seslendiniz ama sanırım sayın Feyzioğlu daha önce davrandı sayın Bozbeyli. O bakımdan onu çağırıyorum yarışmaya. Buyrun sayın Feyzioğlu. Hoşgeldiniz.

— Hoşbulduk efendim.

— Her zamanki gibi sizden de bir numara seçmenizi isteyeceğiz.

— Peki. Onikl olsun.

— Niye oniki?

— Biliyorsunuz oniki Martta anarşiye son verilmiş, komünist mihraklar temizlenmişti. Ayrıca o tarihten sonra bizim borumuz daha çok öttü...

— Peki efendim. Anladım. Oniki numaralı sandığınızda bir hediyeniz var. Belki çok büyük belki de çok küçük. Orası belli değil. Onun için isterseniz o hediyenin yerine size başka bir hediye verelim. Ne dersiniz?

— Bu, vereceğiniz hediyenin cinsine bağlı.

— Peki o halde size pastırma verelim. Belki çoktandır yememişsinizdir.

— İstemem.

— Sucuk ister misiniz?

— Yoo, hayır!

— Bakın, ne güzel bir düzine bardağımız var. Alın, kabul edin. Şerbet yaparsınız.

— Hayır. Benim şerbet takımım var. İstemem!

— Öyleyse açalım sandığınızı. Hep hayır diyorsunuz. Belki hayırda hayır vardır.

— Açın bakalım, merak ettim.

«Açık bırak perdeni, örtme perdeyi bu akşam / İktidara yaptığım bu besteyi koalisyonlar sürdürebilsin» şarkısı çalınırken sandık açılır ve içinden bir boya kutusu çıkar. Savaş Soray boya kutusunu alır, sayın Feyzioğlu'na verir ve:

— Bir boya kutusu çıktı. Ne dersiniz bu hediyeye? diye sorar.

— Eğer kırmızı boyaysa «Allah!» derim.

— Ne yapacaksınız bu boyayla, neyi, kimi boyayacaksınız?

— Ben kimi, neyi boyayacağımı bilirim!

— Peki öyleyse. Yarışmamız sürüyor sayın seyirciler. Kimde silâh var?

— Bende var.

— Peki sayın Türkeş. Buyrun yarışmaya. Hangi numarayı istiyorsunuz?

— Dokuzu.

— Dokuz numaralı sandığınızdaki hediyeyi gelin almayın. Onun yerine size başka bir hediye vereyim ben. Meselâ bir madalyon. Bakın ne güzel. Üstünde aylara, kurtlara benzeyen desenler var.

— Güzel ama belki sandığımda daha güzeli vardır.

— Bulduğunuzla yetinmemeniz size pahalıya mal olabilir sayın Türkez. Belki sandığınızdaki hediye bu kadar güzel değildir.

— Olsun varsın.

— Sandığınızı açmadan önce bir teklif daha yapayım size. Cop vereyim mi, ucu çivili sopa? Kamçı, baston? Kalpak?...

— İstemem.

— Kıbrıs?

— Ver ama hepsini birden isterim.

— **MSP sözcüsü, «Hükûmete büyük katkıda bulunduk» dedi.** —

MSP sözcüsü!

— Yoo, hepsini veremem. Sadece bir paketini verebilirim.

— Öyleyse açın sandığımı da meraktan kurtulayım.

«Açmam, açamam, çünkü derindir» diye bir şarkı başlarken sandık açılır ve içinden bir kılıç çıkar. Savaş Soray kılıcı alır ve sayın Türkeş'e verir.

— Sayın seyirciler, şimdi yarışmamızın sonuna geldik. Bir yarışmacı daha çağıralım ve burada programımızı bitirelim. Kimde şiir kitabı var?

— Bende var sayın Savaş Soray.

— O halde buyurun buraya sayın Ecevit.

— Hoşgeldiniz. Hangi numarayı istiyorsunuz?

— Hoşbulduk. Tabiî ki altı numarayı!

— Peki, size altı numaralı sandığınızdaki hediye yerine bir kedi versek ne dersiniz?

— Kedileri çok severim ama evde bir sürü kedi var.

— Demek kediyi istemiyorsunuz. Ben size sahici kedi değil oyuncak kedi verecektim. Neyse, o halde bir teyp verelim. Onu da mı istemiyorsunuz? Pikap verelim, plâklarıyla birlikte. Bakın ne güzel plâkları var. İsterseniz birini çalalım. (Plâğın birini pikaba koyar ve «Karaoğlan şarkısı» duyulur.)

— İstemem.

— Öyleyse sandığınızı açalım. Ne dersiniz?

— Açalım efendim. Her şey açık seçik olmalı. Başka bir olasılık istemiyorum ben.

— Eveett... Sandığınızı açmadan önce şöyle desem. Bir gömlek versem. Mavi renkli. Olmadı mı? Yanında da bir kravat? Ona da mı hayır? Öyleyse açıyorum sandığınızı.

Savaş Soray sandığı açar. İçinden kömür renginde ve kömür biçiminde bir nesne çıkar. Üstünde «E-CE-VİT: E ve C vitamini» yazılıdır. Savaş Soray nesneyi alır, «Vitamin olarak kullanmasanız bile, bu soğukta kömür niyetine yakarsınız.» diyerek sayın Ecevit'e verir. Yarışmanın sona erdiğini bildirir.

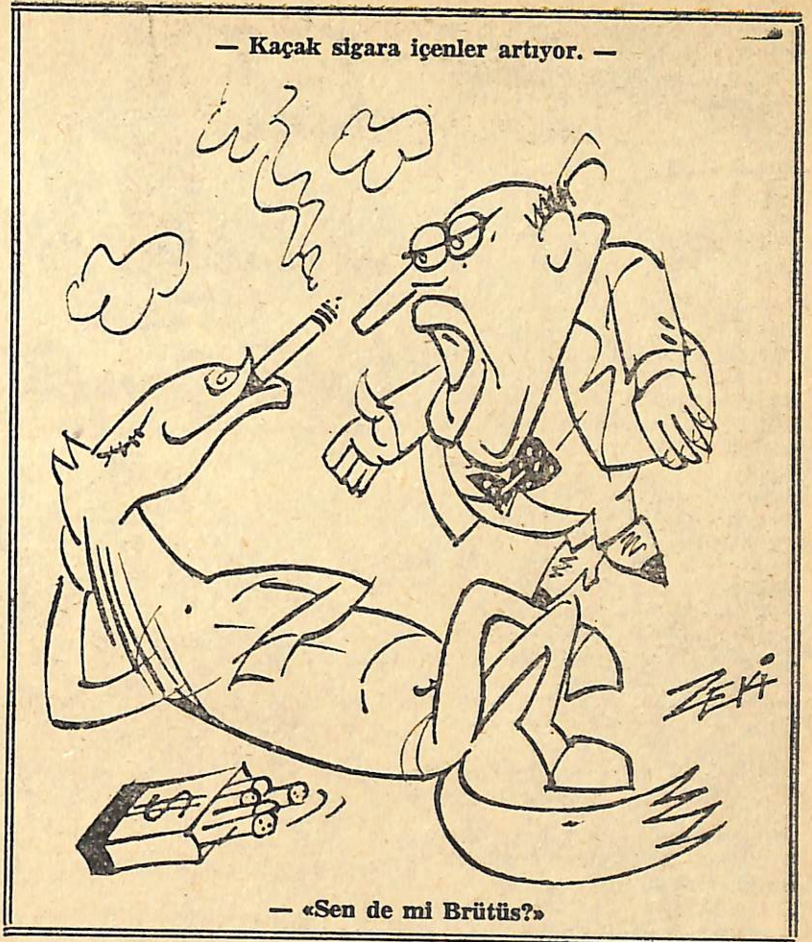
Seyirciler dağılırken **«Karadır kaşların; benzer kömüre, İktidardan ayrılması zarar ömüre»** şarkısı duyulur.

Erhan TIĞLI

Burası Ankara

Fikret Otyam

Eşleri şikâyet ettikten sonra!..

— Kaçak sigara içenler artıyor. —

— «Sen de mi Brütüs?»

BİLMEM yazdım mı daha önce? En sevdiğim şeylerin arasında postanın gelmesi de vardır... Bizim dağıtımcı, hızla girer içeri, elindeki demeti —iridir çoğunluk— masama bırakır... Hemen saldırırım, ayırırım mektuplarımı, dergilerimi, kitaplarımı... Akbaba'yı çoğunlukla perşembe günleri alabiliyorum ve hemen açıyorum keyifle. Zarfların çoğu, okur mektupları. Yazarları yazdıklarından tanıyan, aynı düşünceyi paylaşan, düşüncelerinin ifade edildiğini görünce duygulanan, heyecanlanan o yüzlerini, yaşamlarını hiç bilmediğimiz okurlar ki buna «velinimetlerimiz» diyebiliriz, sarılıyorlar kaleme kâğıda... Kimi zaman gösterilen duygudan, sevgiden, ilgiden ezilip büzülüyorsunuz. Mutlanıyorsunuz ve başkalarını bilmem, o geceleri bendeniz çok rahat uyku çekiyorum, neden saklayayım, öğünmek değil ki bu.

«Bir okur» imzalı mektubu bir örnek olarak aktarmak isterim. Kimileri apaçık yazar adını, adresini; kimileri yazmaz. Bayan okurum da yazmamış, gereği de yok...

Şimdi sayın bayan okurumun mektubuna geleyim:

«...... aylardır acı çektiğim konuya değindiğiniz için size saygı ve hayranlığım bir kat daha arttı. Gerçek bir yurtsever olduğunuz halde bu konuya değinmediğinize hayret etmiştim. Ölen gençlerin yakınlarının elem verici resimlerinden ötürü elime gazete alamaz olmuştum. Her gün okuldan dönen evlâdını, savaştan sağ kurtulan bir asker gibi şükürle karşılayan zavallı analar, evlâtları öldürülsün diye mi okula gönderiyorlar? Vatanımızda öldürülen tüm gençlerin ıstırabını paylaşmaktan ağırlaşan yüreğimi, bugünkü yazınızla hafiflettiğiniz için size şükran borçluyum.

Memleketin selâmeti için and içen sayın milletvekillerinin suskunluğu da ayrıca bir üzüntü, maalesef kocam da bu suskun kişilerden bir tanesidir...

Başarılı ve şerefli atılımlarınızda Tanrı her zaman sizinle olsun...»

Bir «sayın» milletvekilinin eşi olduğunu bildiren okurumun soyadını hiç mi hiç merak etmedim. Neden edeyim, bir tane değil ki mübarekler, hepsi suskunluk içinde!... Onsekiz bin liraya göbek atılmaz ya, olsa olsa (bana dokunmayan yılan bin yaşasın) neyim denilir zaar!...

Evet, bir sayın parlamenterin eşi bile, suskunluktan yakındığına göre, varın gerisini siz hesaplayın. Toplum ne yapsın? Yapacağı şeyin fırsatı eline dört yılda bir geçiyor. Sayın okurum, parlamenter eşini cezalandırsın desem, aile işlerine burun sokmuş olurum ki, yüreğimle bağdaşmaz... Oysa öğütleyecek ne çok şey var!...

Evet, bundan sonra yazılarda Parlamentoda olup bitenlerin basına yansımayan yönlerini bulacaksınız, «Burası Ankara» sayfasında... Güldürmek için kendimi zorlamayacağım, zira buna gerek yok, öyle komik şeyler olur ki, bunları dizelesem, hem güler, hem de sizi güldüren olayları düşünürsünüz.

Gülmek de, —fazlası— makbul tutulmuyor.

«Ittekı l-mehârime tekün abede n-nâsi ve arda bimâ kasemellahü leke tekün agne n-nâsi ve ahsin ilâ cârike tekün müminen ve ahibbe linnâsi mâ tuhibbü linefsike tekün müslimen velâ tüksıri d-dahike feinne kesrete d-dahike tümitü l-kalbe».

Bu Hadis-i Şerif'i, Mısır Fevkalâde Komiserliği Esbak Başkâtibi Mehmet Ârif bey, şöyle çevirip yorumluyor:

«Muharremattan yâni Allahın haram kıldığı şeylerden sakın ki, kemâl derecesine yükselmiş olasın. Allahın taksimine yâni elinde bulunan şeye razı ol ki, kanaat ikliminin sultanı olasın. Komşuna iyilik et ki, mümin ve sende olmasını arzu ettiğin şeyi, âlemde ve herkeste bulunmasını iste ki, müslim olasın.

Bir de çok gülmeyi itiyat etme, çünkü, çok gülmek kalbin imâtesini mucip olur.

Hikmet ve irfan nuru ile tezeyyün eden zevatın, kahkaha ile güldükleri, hiç görülmemiştir. Çünkü, onlar kendilerini o suretle güldürecek bir şeyin vücudunu, daha bu âlemde görmediler ki!»

«BEN MECLİSTE DEĞİLİM MECLİS BENİM İÇİMDE»

HASRET kavuşturmaya, parlamento basın bürosunun kapısında teksirci İlbey'den başladık. Basın bürosu şefi Tekin Günaşar, yardımcıları Demir, İbrahim Uyanık, güzel gözlü Rahşan ve başkaları. Büronun değil, belki de emniyet örgütünün en sevimli polisi İbrahim emekli olmuş, o gün eski arkadaşları görmeye gelmiş... Odacı Kâmil amca'yı ise iki ay önce yitirmiştik.

Ömrümün önemli bir bölümünün gazeteci olarak geçtiği ünlü «koridor» da her şey eski hamam eski tas... Adana CHP milletvekili Emin Bilen Tümer piposu ağzında yandan yandan gülüyor. Erzurum milletvekili ki sözüne sohbetine doyum olmaz Selçuk Erverdi, parlamentonun demirbaşlarından ve adamın haslarından İlyas Seçkin bir masadalar... Çöktük... Kuliste bir masaya çökünce gelsin kahveler, gitsin çaylar ıhlamurlar, ayranlar, gazozlar... Muş milletvekili ve «erenler» den Ali Haydar oğlu Tekin İleri Dikmen'siz olmaz bu masa... Acele bulduruldu salonda ve dışarı çağırıldı. İçerde zaten havanda su dövülüyordu, hınk demeyenler de, saydım elli kadar...

DP'li İbrahim Tekin, Hacı Ali Demirel'in Romanya'dan getirteceği söylenen 20 bin traktörün öyküsü hakkında «fazla bilgin var mı?» diyor. AP'li Avni Kavurmacı ki memlekette çok «aşık» oynadık, çocukluk arkadaşım; ne var ki AP'li... Olsun... Arkadaş arkadaştır, koridorda volta atarken «lâf» atıyor... Eyvallah... Ya kalkıp silâh atsaydı, n'icolurdu halimiz? Bilirsiniz, Ecevit hariç burada herkesin silâhı vardır, resmen... Ama, tüzüğe göre genel kurul salonlarına silâhlı girilmez. Tüzüğün bu maddesi de kâğıtta durur sadece.

Mardin milletvekilleri Nurettin Yılmaz ve Ahmet Türk bir köşede dertleşiyorlar... Doğulularda milletvekilleri de —çoğunluk— hep dertlidir zaten...

Yukarda Bütçe Plân Karma Komisyonunda 1976 yılı mali bütçesi görüşülüyor. Bir CHP'li üyeyi arıyorlar telefonla, telefon bağlanıyor zira Ankara dışında bu üye, çabuk gel diyorlar, ses bize kadar yansıyor «Gelemem, koyunları satamadım daha...»

CHP İzmir milletvekili Yüksel Çakmur gündem dışı bangır bangır bağırıyor, komandolara çatıyor ve AP'lilere dönüp «Bu Türkeş bir gün sizi de yiyecek arkadaşlaaaar, uyanın bu gafletten!» diyor... Sayın Çakmur'un ağzı mikrofonda, gövdesi hafif başkana dönük ve sağ eliyle başkana işaret çakıyor işaret parmağını uzatıp. Yâni demek istiyor ki, «Sayın başkan bir dakika, bağlıyorum» ve bağlamaya çalışıyor makineli tüfek gibi konuşup.

«Lûtfen bağlayınız» deyimi de bir parlamento deyimidir. Burada sözler iple değil, çeneyi kapatmakla bağlanır...

Ne tuhaf bir dünya... Çok konuşursun geveze derler... Konuşmazsın yine suç olur... Milletvekilleri de ne yapsın? İdare edip gidiyorlar, ama yine mim koyun bu sözüme... Ufukta çok, ama çok büyük fırtınalar var, evet mim koyun bu son cümleme...

«Evet sayın başkanım, ben de yazımı bağlıyorum efendim.»

Fikret OTYAM

— Öldürülen gençlerin katili bulunamıyor. —

— Onu takip et!

Gaz Odası!

Yazan: Vedat Saygel

GERİ kalmış ülkelerin geri kalmış bölgelerinde yaşam savaşı veren halk sesini yükseltip, «İnsan onuruna daha yaraşır bir düzen istiyoruz» diye yerel yönetime karşı bar bar bağırırken, var olduğu söylenen şeytan, evrenin ve üstünde yaşayanların durumuna bakıp, «Ne enayiler yaratmışsın Tanrım» diyerek basıyordu kahkahayı! «Herkes karşısındakini, çektiği yoksulluk ve sıkıntının yaratıcısı olarak görüyor!»

Gerçekten de yer katında akıl almaz bir karışıklık vardı. Özgür dünya insanlarının kimi doğal olmayan yollardan ülkesinin yönetimine el koymaya çalışıyor; kimi bağımsızlığına kavuşmak amacıyla savaşıyor; kimi daha iyi bir yaşama kavuşma umuduyla yerinden yurdundan göçüyor, kimi başka ülkelere kaçıyor, kimi de eline geçirdiği silâhla çevresine dehşet ve ölüm saçıyordu!

Hani nerdeyse gülmekten çatlayacaktı şeytan! «Yıllardır görülmekte olan bir dâvanın sona erdiğinden, dünya ekonomisini ellerinde tutan çok uluslu şirketlerin, uygarlığa ayak uyduramıyacakları gerekçesiyle yıllık geliri belli bir çizginin altında kalan kimseler için ölüm kararı verdiğinden hiç kimsenin haberi yoktu demek!» Haberleri yoktu da, hâlâ «Yaşayacağız» diye çırpınıp duruyorlardı.

Oysa az zaman almamıştı bu toplantılar... İkinci Dünya Savaşı'nın üstünden daha on yıl geçmeden, ilgilileri harekete geçirmişti dünya nüfusunun hızla artması. Adamlar başlamışlardı önlem aramaya. Çünkü nüfus artışı belli bir oranın üstüne çıktı mı, para babalarının özgürlükleri tehlikeye girerdi öncelikle. Soygunlar başlardı, yağmalar başlardı, adam kaçırmalar başlardı. Öyleyse?...

«— Yeni bir savaş çıkarmak kaçınılmaz duruma gelmiştir!» diyordu dünya silâh sanayiini ellerinde tutanlar. Onlarca, stokları eritmenin başka bir yolu da yoktu aslında.

«— Bu insanlık dışı davranışa kesinlikle karşıyız!» diye tepki gösteriyordu dünya ilâç sanayiini ellerinde tutanlar. Onlarca insanlığın kırılması demek, ellerindeki ilâç stoklarının olduğu gibi kalması demekti. Bir savaşta ilâç daha pahalı pazarlar bulurdu ama, savaşı akıllarına getirmediklerinden çabalarını doğum kontrol haplarıyla, birtakım gebeliği önleyici ilâçlar üretiminde yoğunlaştırmıştı bu kimseler.

Petrol üreten ülkelerle, dünya tekstil sanayiini ellerinde bulunduranlar da savaşa karşı çıkınca bir uzlaşma komisyonu kurulmuş, silâh stoklarının bölgesel savaşlarda eritilmesi, doğum kontrol haplarının tüketilmesi için dünya kadınlarının elbirliğiyle eğitilmesi karara bağlanmış, diğer sanayi kuruluşları için de yeni zamlar sağlanmıştı.

Sonra, «Dünya barışını ve özgürlükleri korumak amacıyla toplanan komisyonumuz...» diye başlayan uzuun bir de açıklama yapmışlardı katılanlar. Açıklama yapılırken de kıs kıs gülüyordu şeytan. Ona göre, kaleme alınanların hepsi masaldı! Dünyayı yöneten güçler bir mahkeme kurmuşlar ve sanıklarla savunma avukatlarının bulunmadığı bu mahkemede yüz milyonlarca insanın ölümüne karar vermişlerdi! İnsan hak ve özgürlüklerine saygılı kimseler olarak, ölüm şekillerini herkesin kendi zevkine bırakmışlardı. Dileyen iç çatışmalarda atılan serseri bir kurşunun kurbanı olacaktı, dileyen kendini çok lüks bir arabanın altında bulacaktı! Kimi evsiz barksız sokakta kalacaktı, can alıcı kılığına bürünen fırsatçı kimine ilâçlı tohumluk buğdayı ekmeklik un diye sunacaktı! Şimdi şu aşağıda görünen manzara, haklarında alınan karardan haberi olmayan yüzmilyonlarca idam mahkûmunun son çırpınışlarıydı işte!

Şeytan, bir kahkaha daha patlattı ama kimsecikler duymadı.

Kendisine bile pabucu ters giydiren insan görünüşlü şeytanların aldığı kararla nasıl da karmakarışık olmuştu dünya! Aşağılarda bir yerde açlıktan ve bakımsızlıktan iskelete dönmüş Fernando ve beş arkadaşı yönetime baş kaldırma gerekçesiyle idam mangasının karşısında kurşuna dizilmek üzere bekleşiyordu. Az ilerde Alberto, gizli örgüt kurma gerekçesiyle işkence masasında inim inim inliyordu! Onun az ötesinde işi bitirilen Yorga ile Stavro gece karanlığında gizlice bir çukura doldurulmuş, işlenen cinayetin izleri kaybedilmeye çalışılıyordu. Yetkililerin demeçleri her yerde aynıydı. Bir kalemden çıkmış, çoğaltılarak sözcülere dağıtılmıştı sanki!

«Özgürlükçü demokrasiyi katletmek isteyenlere hangi taraftan olursa olsun kesinlikle göz yumulmayacak... vs.»

Neyin neden olduğunu ne bilsin Memet? Seksen hanelik bir köy olan dünyasında ömür boyu çektiği yoksulluk yetişmiyormuş gibi, hayat pahalılığı yükseldikçe çoğalan nüfusu karşısında ne yapacağını şaşırmıştı. Bunaldıkça öfkesini kimden çıkaracağını düşünüyordu. Şansına küfrediyordu, biricik malı olan eşeğine küfrediyordu, o da yetmezse evdekileri sıra dayağından geçiriyordu! Sopayla hiçbir hedefe varamıyacağını anlayabildi sonunda.

— Göçek lan, dedi karısına. Toplayak bebeleri göçek!

Binbir güçlükle bir büyük kente göçebildiler sonunda. İş göçmekle biter mi? Onca nüfus evsiz, işsiz kalakaldılar koca kentin göbeğinde!

Yaşamlarını sürdürebilmeleri için iş gerekiyordu, başlarını sokacak bir dam gerekiyordu, karınlarını doyuracak hiç değilse bir kuru ekmek gerekiyordu.

Çoluk çocuk canlarını dişlerine taktılar. Yüzlerini kızartıp kapı kapı dolaşarak iş istediler, aş istediler, soğuktan korunacak eski giysiler istediler.

Şeytan gülüyordu. Çünkü istediklerine kavuşacaklarını da biliyordu. Güçsüzlerin yazgısını belirleyen o büyük mahkemede her şey inceden inceye hesaplanmış, ölüme mahkûm edilenler gruplara ayrılmışlardı. Örneğin şu köylü ailesinin durumunda olanlar haklarında alınan kararı nasıl bilmiyorlarsa, onlara yardım ellerini uzatacak olanlar da infazda görevli olduklarını bilmiyorlardı. İş bulacaklardı. Buldular. Hepsinin aylık kazancı bir araya geldiğinde bin lirayı tamamlıyordu. Kıt kanaat aş bulacaklardı. Onu da buldular. Ama sağlıklı bir ev?... Onu bulamıyacaklardı işte!

Daha iş buldukları gün sevinçle ev aramya başladılar. Şehir içinde dudaklarını uçuklatacak düzeydeydi kiralar.

— Olsun, dedi karı koca. İş bulduk ya, kefeni yırttık sayılır gayrı. Ev dedikse şeherin gobeğinde bi apartımanda oturmamız şart mı? Varır giderik kent dışına!

— He ya, dedi çocuklar, evle iş arasını yürüyerek de gider gelirik.

Başlarını sokacak bir yer ararken kentin dış mahallelerinin birinde hemşehrileriyle karşılaştılar. Gerisi düğün bayram. Kendilerine yakın bir yerde, boş bir gecekondu odası buldular. Aylık kirası dörtyüz liraydı ama:

— Olsun, diyordu memleketlileri. Şimdilik başınızı sokarsınız, biraz eşya yaparsınız, ilerde biraz para biriktirdiniz mi boş arazi çoook, bir gecekondu da siz yaparsınız!

— He ya, dedi kocası. Böyle böyle arada biz de kalkınır giderik işte!

— Daşını kendimiz daşır, harcını kendimiz kararız, dedi çocuklar.

Sevinçten çılgına dönmüşlerdi. Yemediler, bir kenara birkaç kuruş koymaya baktılar. Giymediler, ellerindekini avuçlarındakini ev parasına kattılar.

Bahara çıktıklarında briket alacak kadar paraları vardı. Aldılar. Arasına harç olarak çamur kardılar. Ne ihbar oldu, ne belediye görevlileri geldi. Çalışma saatlerinin dışında canlarını dişlerine takıp, birkaç gün içinde kendilerine iki göz odalı minicik bir ev yaptılar. Henüz pencerelerinde cam, damında kiremiti yoktu ama. olsun. Kışa kadar yavaş yavaş onları da yaparlardı. Kendi evlerine girdikleri ilk akşam:

— Allahım sana binlerce şükür, diyerek ellerini açtı baba. Bugünleri de gösterdin bize.

— Köyden göçmemize sebep olanlar darlık yüzü görmesinler, diye kocasına katıldı kadın.

— İlerki sene de iki oda ekledik mi, diyerek gelecek üstüne hayâl kurmaya başladı çocuklar.

Kışa girilirken, bu yabancı kentte yabancılıklarını çoktan unutmuş bambaşka bir aile olup çıkmışlardı. Hepsinde önüne geçilmez bir yaşam coşkusu, daha mutlu yarınlara erişmenin tutkusu, başladılar en ucuz geçirilecek bir kışın hesabını yapmaya. Kimi «Odun alalım» diyordu, kimi «Gaz sobası kuralım.»

— Odun dayandıramayız, dedi baba. Odanın içinde yeller esiyor!

— Gazı heç yakamayız, dedi anne. Hem çok pahalı, hemi de sıcağı yok. En iyisi, en ucuzu o parlak yağlı kömürden almak...

— He ya, dedi çocuklar, yel gelen yerleri de sıkıca kapattık mı, gel keyfim gel!

Ertesi akşam iş dönüşü sevinçle alışverişlerini yaptılar. Kimi sobayı yüklendi, kimi borularını kavradı. Yaşamlarında ilk kez bir kömür sobasının karşısına geçip, iliklerine dek ısınacaklardı! Bilmedikleri, hiç tatmadıkları bir mutluluğa hazırlanıyorlardı.

Sobayı kurdular, kömürle tahta parçasını da aldılar. Hattâ sobanın üstünde çıtır çıtır kavurmak için yarım kilo kestane parası bile arttırdılar.

Yemekleri yavandı ama olsun. Güle söyleşe kalktılar sıcacık sofranın başından. Kendi geçmişlerini anımsayıp alaya alarak kestaneleri kavurdular. Ve gecenin bir vaktinde kapı pencere aralıklarını sıkıca kapatarak, sobalı sıcak odalarında uzuuun bir uykuya yattılar.

Eğer uyanmaları mümkün olsaydı, iki gün sonra çıkan gazetelerin birinci sayfasında kendilerine benzeyen bir ailenin fotoğrafını görecekler, yaşlı gözlerle altındaki haberi heceleyeceklerdi: «Bir ailenin dört ferdi, yaktıkları sobanın dumanından zehirlenerek öldü.»

Bir infaz daha sona ererken yeni yeni aileler alınan karar uyarınca iş arıyorlardı, gecekondu yapıyorlardı ve bir sobayla biraz kömür bulmaya bakıyorlardı.

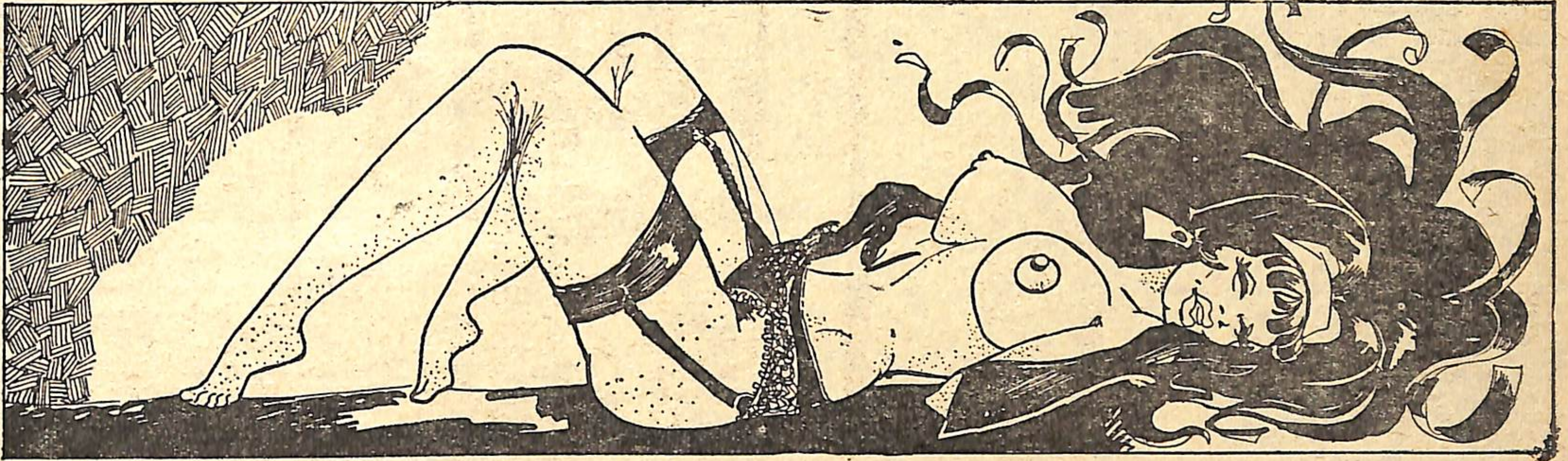
Vedat SAYGEL

— «Olmak veya olmamak, işte bütün mesele»!

FİGÜRANIN AŞKI

Yazan Mukadder Özakman — Çizen Orhan Özdemir

Bay yönetmen bu sıra gene kesti çekimi,
Son kısmın sahnesini beğenmemiş, iyi mi?...

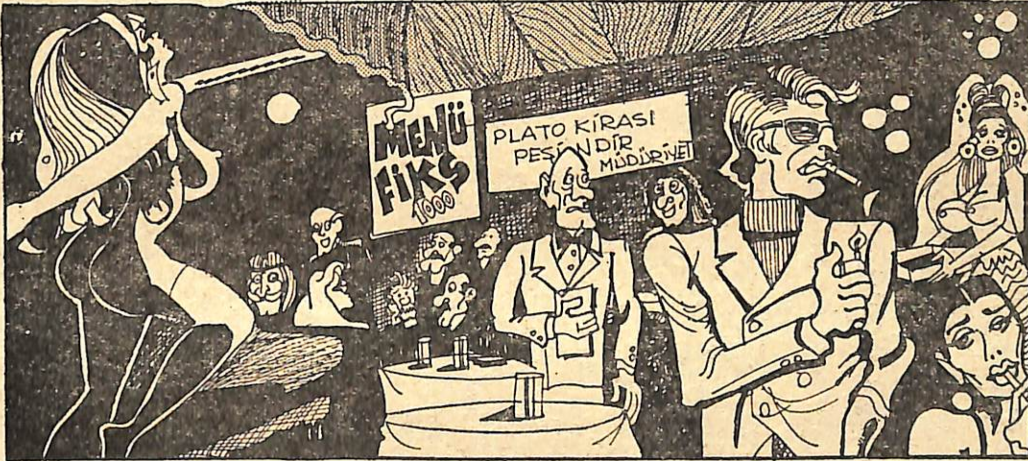
Kadın giyivermişti siyah giysiyi gene
Daha çok çıldırtıcı, seksî olmalı sahne...

Vamp kadın fermuara elini uzatıyor,
Müziğin âhengiyle kıvrılarak yatıyor.

Bu kez fermuarını açmıştı hayli seksî,
Doğrusu olamazdı bundan daha iyisi.

Fermuarın son ucu koltuğa varıyordu,
Yırtmaçlı giysisini şimdi çıkarıyordu.

Kamera vamp kadını boy plânda almıştı;
Vamp kadın külot, sütyen, eldivenle kalmıştı.

Sahne: 19. Gece... Salon kapısı önü...
Bu salona girerken görüyoruz biz jönü...

Jön salon kapısının tam önünde kalıyor,
Kamera bir geçişle şimdi jönü alıyor.

Jön ağır adımlarla pist yanından geçmekte,
Piste yakın bir yerde bir masayı seçmekte.

Sağa sola bakınıp masaya oturuyor;
Bir garson eğiliyor, içkisini soruyor.

Ön plân, profilden jönü alır kamera,
Vamp kadın ağır ağır dansediyor bu ara.

Vamp kadın jönü gördü; kıvrılıyor, eriyor,
Jön hiç umursamıyor, görmezlikten geliyor.

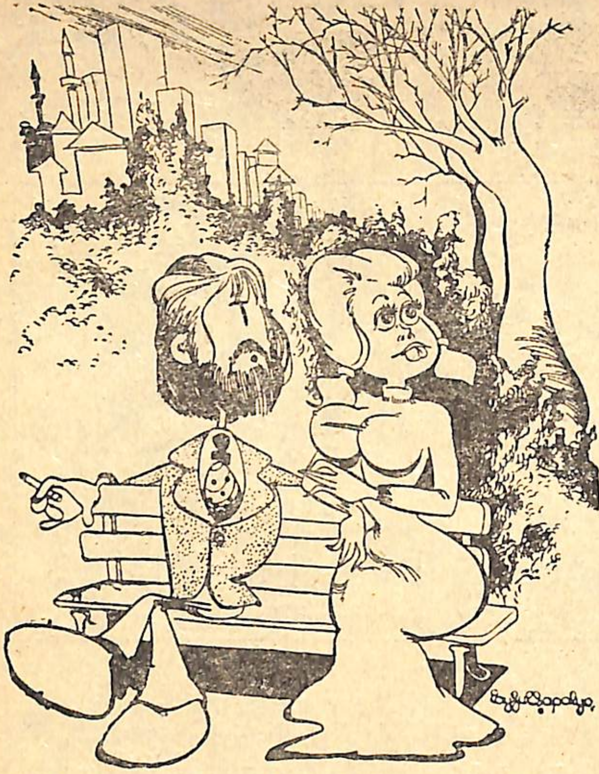
Vamp kadınla bizim jön geliyorlar gözgöze,
Şuh kadın jöne bakar gözünü süze süze.

Jön ile Figüran'ın görüyoruz farkını,
Figüran gözükmezken jön çeker klarkını...

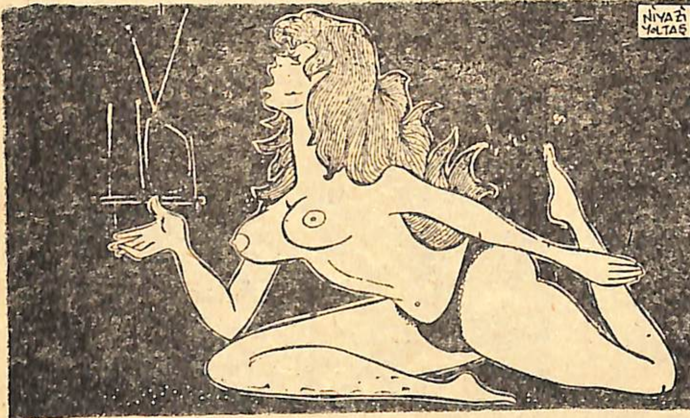
SÜTYEN

Vamp kadın ellerini arkasına atıyor,
Sütyenin bağlarını açarak sarkıtıyor.
Eldivenli eliyle göğsünü kapatmakta,
Arada bir elini yan tarafa atmakta.

(Devamı gelecek sayıda)

— Sevgilim, gelip seni isteyeceğim ama babanın berber olması beni korkutuyor!..

— Nedendir anlamadım, kocam ille de TV'deki açık oturumla ilgileniyor!..

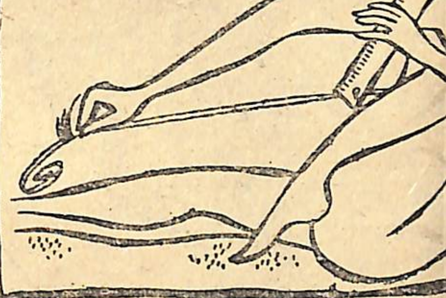

— Yeni yılda seni mutlu edecek bazı plânlarım var bebeğim!..

test

AKBABA, BU HAFTADAN BAŞLAYARAK SİZLERE SUNACAĞI ÇEŞİTLİ KONULARDAKİ TESTLERLE, KİŞİLİĞİNİZİN KARANLIK YÖNLERİNİ AYDINLATMANIZA YARDIMCI OLACAKTIR. (İYİ Mİ ?) İLK TEST AŞK ÜZERİNE :

1 SEVGİLİNİZİN BOYUNUN ÖLÇÜSÜNÜ ALDINIZ MI
A- HERGÜN (5)
B- BİR KEZ (2)
C- HİÇ (0)

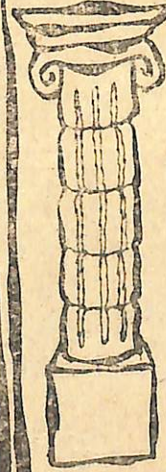
acaba aş

2 SEVGİLİNİZ EN ÇOK NERESİNDEN GIDIKLANIR ?
A- BURNUNDAN (0), B- AYAK TABANINDAN (2) C- BELİNDEN (5)

3 NEZLE İKEN ONU ÖPER MİSİNİZ ?
A- EVET (5
B- BAZEN
C- HAYIR (

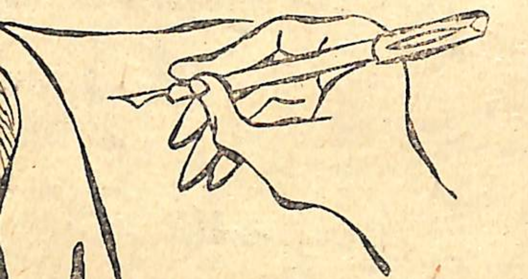
6 BU ŞEKİLLERDEN HANGİSİ SEVGİLİNİZİN BACAKLARINA BENZİYOR ? A- (5), B- (0), C- (2)

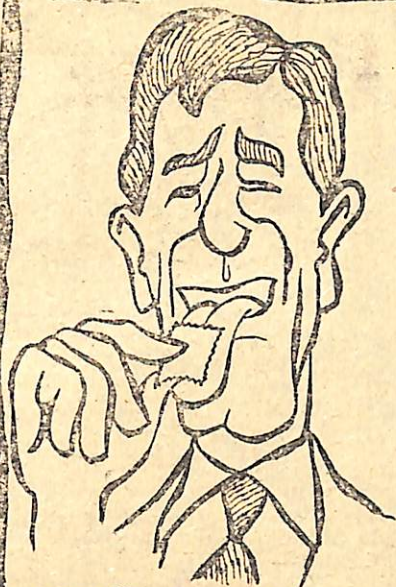

ŞİMDİ PUANLARINIZI TOPLAYIN. 35'DEN YUKARI İ
ARASINDA PUAN TUTTURDU İSENİZ BİRAZ RUT
DEN AZ İSE O ZAMAN DA SON DERECE KURU

ık mısınız?

5 POSTA PULUNU YALARKEN NE DÜŞÜNÜRSUNUZ?. A_SEVGİLİMİ 5) B_EKMEK KADAYIFINI (1) C_KAYNANAM OLACAK KADINI (0)

4 ONA YAZACAĞINIZ MEKTUBA NASIL BAŞLARDINIZ? A_TATLIM (1) B_BİR TANEM (2) C_KOCAMAN AŞKIM (5)

8 BAŞKASI İLE EVLENİRSE NE YAPARSINIZ? A_İNTİHAR EDERİM (5) B_ONU VURURUM (4) C_YENİSİNİ BULURUM (0)

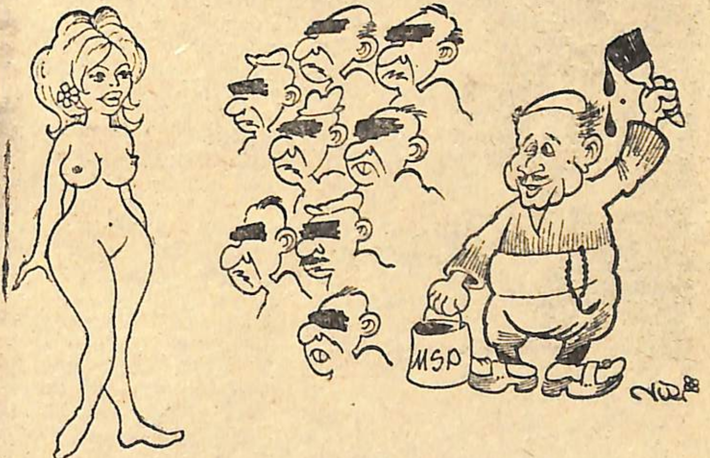
9 SEVGİLİNİZİN PİŞİRDİĞİ HER YEMEĞİ YER MİSİNİZ? A_HER ZAMAN (5) B_AY SONLARINDA (3) C_HAYIR (0)

MEHTAPTA BAŞBAŞA KALINCA
NE YAPARSINIZ? A_TAVLA
OYNARIZ (0) B_DANS EDERİZ
3) C_SANA NE? (5)

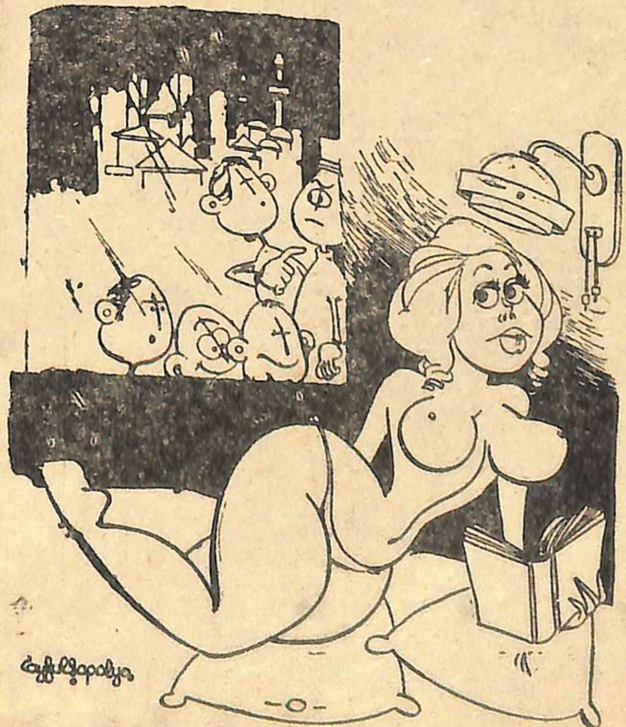
SİZ SIRILSIKLAM AŞIKSINIZ. EĞER 20 İLE 35
ETLİ BİR AŞIKSINIZ. AMA PUANLARINIZ 20'
NUZ DEMEKTİR. LÜTFEN ARA SIRA SULANINIZ!

— Yangın nerede bayan?..

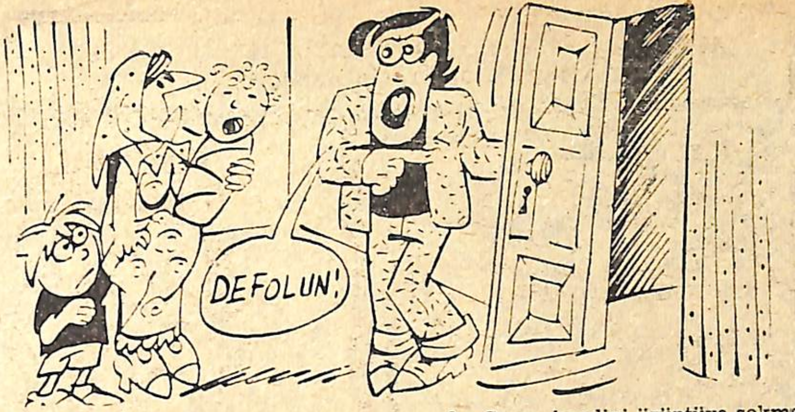
— MSP, müstehcen yayınla savaşacak. —

— Şşşt!.. Sen evlisin, burada işin ne?!.

Yozyürek destanı

Sulhi Dölek

Yozyürek'in kısa süren evlilik yaşamı

GEÇEN hafta Yozyürek'i garip bir durumda bırakmıştık, unutmadıysanız. Komşularının yanlarında getirip Yozyürek'e verdikleri kadın ve bu kadının iki çocuğundan biri masanın altında oturuyordu. Öbür çocuk ortada yoktu. Komşuları çıktıktan sonra Yozyürek tam olanların tümünün kötü bir düş olduğunu sanmaya başlıyordu ki, yatak odasından bir gürültü geldi.

Koşup bakan Yozyürek, karyolanın çökmüş olduğunu gördü. İkinci çocuk oradaydı. Ele geçirilen tepeye bayrak dikmeye hazırlanan alay sancakları gibi ayaklarını iki yana açmış, yıkıntının orta yerinde dikiliyordu.

Yozyürek'in hemen ardından kadın da girdi yatak odasına.

«Korkma yavrum, korkma. Bir şey yok.»

Korkmuştu korkacağı kadar çocuk. Ekşi kokulu ıslaklık iki bacağından süzülüp Yozyürek'in yatağına iniyordu.

«Kusura bakma,» dedi kadın Yozyürek'e. «Çocuk işte. Ben şimdi her şeyin çaresine bakarım.»

Sesi sakin, yatıştırıcı, neredeyse uyku getiriciydi. Uyku?... Yozyürek nerede uyuyacaktı? Evindeki bu yabancılar kimdi? Neden topunu camdan aşağı atmıyordu da alık alık bakıyordu böyle? Herkesten çok kendine kızıyordu Yozyürek.

Alışkın hareketlerle yatağın çarşaflarını sıyırdı kadın. Yine alışkın hareketlerle iki numaralı oğlunu belden aşağı soydu. Her şeyi odanın ortasına yığdı. Bir kibrit çakıp tutuştursaydı bile şaşırmayacaktı Yozyürek. Olanlardan sonra hiçbir şeye kolay kolay şaşacağını sanmıyordu.

«Kazan gibi bir şey var mı? İçinde su ısıtılacak...»

Burnuyla banyoyu gösterdi Yozyürek.

Su ısınırken kadın evin her yanını dolaştı. En gizli köşelere tıkılmış kirlileri bulup çıkardı:

«El değmişken...»

Öbür çocuğunu da soydu, üstünden çıkanları yığına kattı.

«El değmişken...»

Sinsice Yozyürek'e doğru geldi. Adamımız korkuyla geri çekildi.

«Üstündeki çamaşırları da ver. El değmişken...»

İrileşen gözlerle bakıyor, konuşamıyordu Yozyürek. Ortalıkta dolaşan iki çıplak çocuk, eline geçirdiği her şeyi yıkamaya kararlı görünen bu deli kadın... Ne olurdu düş olsaydı tüm bunlar!

«Hadi, bekletme beni.»

«Üstümdekiler temiz.»

«Olsun. Daha da temizlenir. Ver hadi.»

«Sahi, ben bugün çamaşır giymediydim.»

Kadın şahin gibi atılıp Yozyürek'in gömleğinin eteğini çekiverdi.

«Bu fanilâ necilik peki? Hadi, içeri geç de değiş üstünü.»

Söyleneni yaptı Yozyürek. Yatak odasında kadın erişemezdi ona hiç değilse. Bir köşeye çekilip ne yapacağını düşündü bir süre.

Dışarıda kadın sabırsızlanıyor olmalıydı. Oda kapısına vurdu birkaç kez. Yozyürek çamaşırları kapının aralığından uzattı ve kendisi içeride kalmayı yeğ tuttu. Sırtını kapıya yaslayıp bekledi. Uzunca bir süre kadının ayak sürümesinden başka ses gelmedi dışarıdan. Çocuklardan biri ağladı biraz. Sonra sesler yatıştı. İki sigarayı ardarda içti Yozyürek. Kuşkulanmaya başlıyordu. Kapıyı aralayıp baktı. Kadın görünürde yoktu. Çocuklar kanapede uyuyorlardı. Üstlerine masanın örtüsünü örtmüştü anaları. Yozyürek çıktı yatak odasından. Banyodan gelen seslere bakılırsa makine gibi çalışıyordu kadın. Yakına giderse soluğu leğende alacağından korkan Yozyürek bir koltuğa oturdu. Kafasını bir türlü toparlayamıyordu.

Bir süre sonra göründü kadın.

«Geç yıkan sen de,» dedi adamımızın başına dikilip. «Sıcak su var.»

Bu kadarı fazlaydı doğrusu. «Adın ne senin, kadın?»

«Cahide.»

«Bak Cahide, ben seni boğarım!»

«Nedenmiş o?»

«Sen beni boğuyorsun da ondan. Burama geldi artık! Git başka bir şey yap. Gece yarısı evi kışla çamaşırhanesine çevirmenin ne gereği var? Neden gidip masanın altında oturmuyorsun yine?»

«İşim var,» dedi Cahide. «İş durur-ken oturulmaz.»

Aklısıra Yozyürek'in iyilikseverliğine karşılık vermek istiyordu.

«Bana ne derler, biliyor musun?»

«Bilmiyorum.»

«Yozyürek derler. Çok kötüyümdür de ondan. Sıradan zamanlarda bile kötüyümdür. Sinirlendiğimde büsbütün azarım. Canavar kesilirim. Çok canlar yaktım. Bana canını yaktırma. Bu yıkama sevdasından vazgeç.»

«İyi ya. İstemiyorsan yıkamam.»

Şaşırdı Yozyürek. Bu kadar kolay olacağını sanmamıştı.

Az sonra kolunun altında süpürge, faraş, toz beziyle geri geldi kadın. Amansız bir temizliğe girişti. Siliyor, süpürüyor, siliyor, süpürüyordu.

«Yeter!» dedi Yozyürek.

Kadın kurgusu bitmiş gibi durdu. Yozyürek onun elinden farası aldı. Odanın içinde dolaşıp tohum eken çiftçiler gibi süprüntüyü ortalığa savurmaya girişti. Kadın arkasından geliyor, onun döktüğünü yeniden topluyordu.

«Dur be kadın! Yeter be kadın! Bu saatte temizlik mi yapılır?»

«Bitmişti neredeyse. Neden yeniden kirletiyorsun?»

«Böyle daha rahat ediyorum da ondan.»

Odayı dağıtabildiği kadar dağıttı, yerine oturdu.

«Demek temizlik yapmamı da istemiyorsun?»

«İyi anladın.»

Kadın mutfağa gitti. Bu kez tencere tangırtıları gelmeye başladı. Yozyürek tırnaklarını kemirip duruyordu. Sonra kendini üzüntüye sokmaktansa başkalarının üzülmesinin daha iyi olacağını düşündü. Cahide'nin peşinden mutfağa gidip saçlarından yakaladı kadını. Çeke çeke oturma odasına getirdi.

«Kucakla şunları bakalım.»

Kadın, Yozyürek'in şakası olmadığını anladı, denileni yaptı.

«Üçünüz de gidin evimden.»

Kadın, kucağında çocukları, çıktı dışarı. Kapıyı çarptı arkalarından Yozyürek. Sonra da kulağını yaslayıp dinledi. Merdivenlerde ayak sesleri duymadı. Beş dakika bekledi, kapıyı açıp baktı. Cahide paspasın üstünde oturuyordu, masa örtüsüne sarılı çocuklarıyla birlikte. Yozyürek çabucak kapattı kapıyı. On dakika sonra baktığında da orada bekliyorlardı, yirmi dakika sonra da gitmemişlerdi.

«Gelin içeri,» dedi Yozyürek sonunda.

Kadın girdi, çocuklarını yine kanapeye yatırdı.

«Bir çay yap da içelim bakalım.»

Kadın sevinerek mutfağa koştu. Yozyürek'se fırsattan yararlanıp bir kesekâğıdına bir kaç çift çorap, iki kat çamaşır, bir temiz gömlek ve traş makinesini koydu. Ayakkabılarını giyerken kadın çıktı mutfaktan.

«Nereye gidiyorsun?»

«İşe.»

«Bu saatte ne işi bu böyle?»

«Gece işi.»

«Çayını iç de öyle git.»

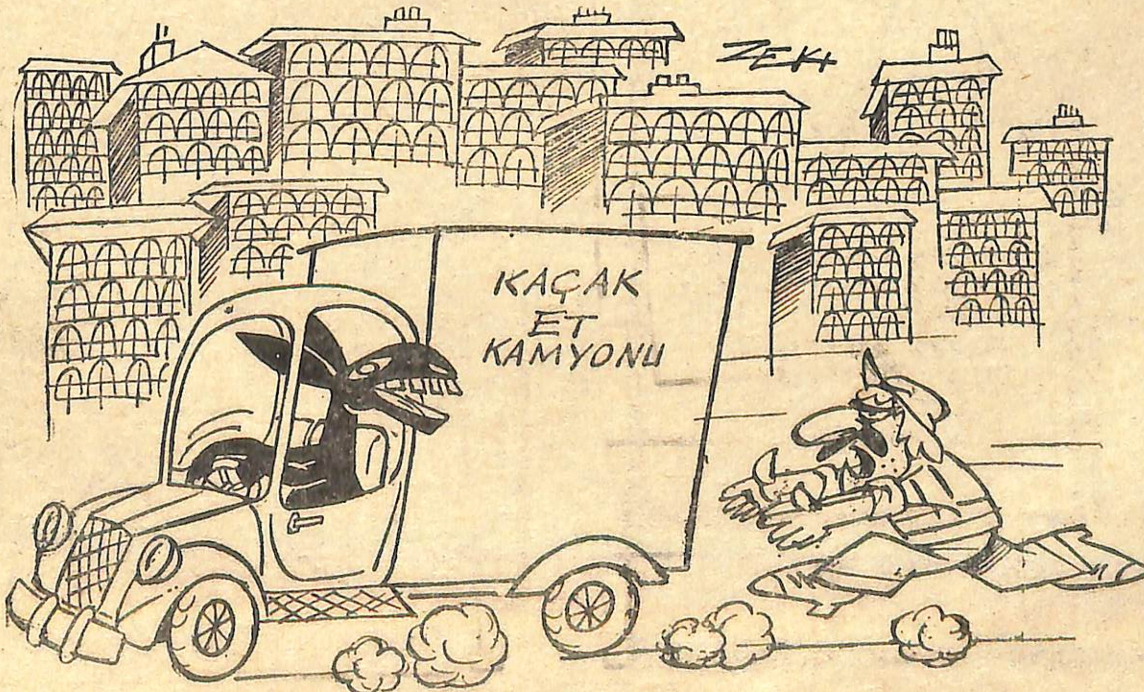
«Gelince içerim.»

«Ne zaman gelirsin?»

«Beş-altı yıla kadar,» diye düşündü Yozyürek. «Belli olmaz,» dedi yüksek sesle. «Geç kalırsam meraklanma. İstersen tahtaları sil.»

Elinde kesekâğıdıyla nereye gittiğini bilmeden yürürken, evliliğin kendine göre olmadığını düşünüyordu Yozyürek.

Sulhi DÖLEK

— **Ulan getir buraya kamyonu!**

Akbaba

Haftalık Siyasî Mizah Mecmuası

SAHİBİ :
Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden :
Kadri Yurdatap

Sekreter: Selâmi M. Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer:
Akbaba Matbaası

İDARE YERİ :
Divanyolu Klodfarer Caddesi
No: 8 - 10, Daire: 3, İstanbul
Telefon : 22 18 11

İLAN FİYATI : Kapak içi santimi 60 lira, iç sayfalar 65 lira.
Fiyatı : 250 kuruş.

ABONE FİYATLARI: Yurt içi yıllığı 125.— TL. Altı aylığı 62.50 TL. Yurt dışı yıllığı 250.— TL. Altı aylığı 125.— TL.

ALAYLI, KALAYLI VE TARİHÎ OLAYLI; FIKRALI MANİLİ
YEMEK TARİFLİ HAFTALIK AKBABA TAKVİMİ

HAFTANIN.. ..TAŞLAMASI

Yağmaya uğramış
sanırsın ülke
Zamansız bozulmuş
koca bağ gibi.
Güvenlik kalmamış
huzur firarda,
Taş devri hortlamış
ilkel çağ gibi.

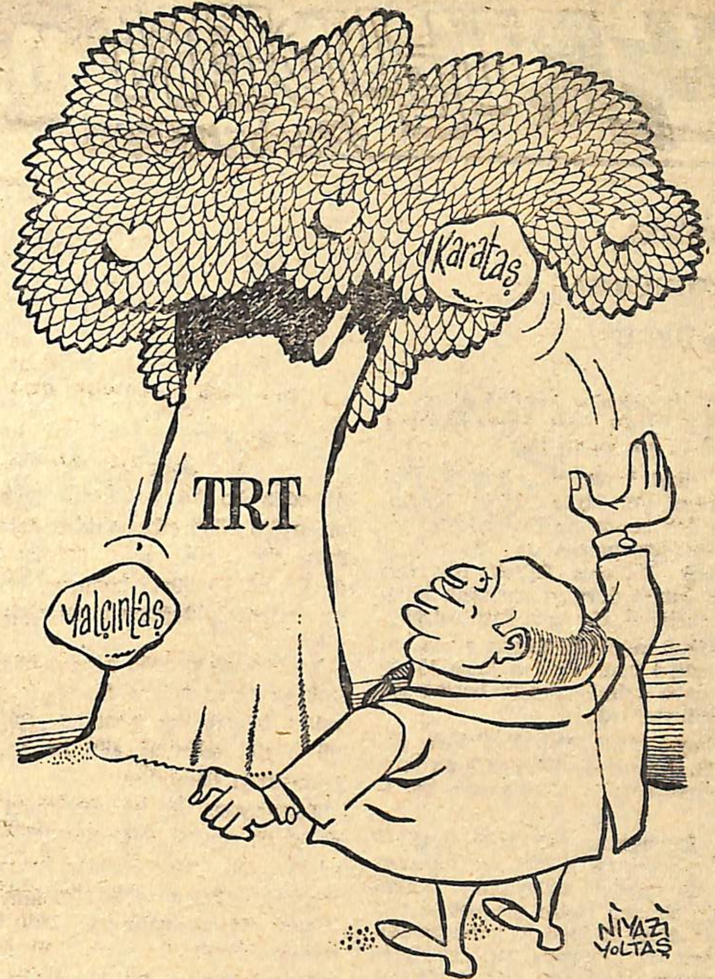
Pahalılık sarmış
yoksul bedeni,
Baş tacı yapmışık
yalan edeni
Aratır olmuş da
gelen gideni,
Dertler dizi dizi
sıra dağ gibi.

Her köşe başında
bir pusu, tuzak
El ele yakınken
biz bize uzak
Zaten kaymışık biz
istemez kızak
Korku üstümüzde
kalın ağ gibi.

Fiyatlar büyürken
ücretler donmuş.
Allahın aylağı
milyarder olmuş
Fakirin başına
kargalar konmuş,
Kimimiz ölmüşüz
kimi sağ gibi.

Helâl peşindeysen açsın demektir
Doğrunun gıdası dayak yemektir,

Çalışmak anarşi, vurgun emektir
Haramsa takılmaz gider yağ gibi!

Meyvalı ağacı taşlarlar!

PAZARTESİ :

Önlenen facia

Maliye Bakanlığı hesap uzmanlarının İstanbul'da düzenledikleri yıldırım baskınlar, gülmekten kırdı geçirdi milleti! Yükümlülerden bir kısmı seçmen karşısına çıkan politikacı rahatlığıyla, «Siz, bir apartmanım, bir yazlık evim, son model bir otomobilim olduğuna bakmayın; yıllık kazancım tam altıbin lira yüz otuzüç kuruştur» diye sırıtırken, uzmanların karşısında paniğe kapılanlar da vardı. Böyleleri üç beş sorudan sonra başlıyorlardı soğuk terler dökmeye. Kimi, «Bir soru daha sorarsanız vallahi intihar ederim!» diyerek tabancasını şakağına dayıyor, kimi, «Fazla üstüme gelmeyin ölüm sebebim olursunuz!» gibisinden akıl almaz tehditler savuruyordu.

Gerçekten canına kıyan oldu mu acaba diye kuşkulanırken tam, imdada yetişti bakan: «İstanbul'daki kontrollarını tamamlayan uzmanlarımız sayesinde beşbin vergi yükümlüsü daha kazandık!»

Peki, kayıp?...

Kayıp yok. Demek İstanbul'da topu topu intihara kararlı beşbin yükümlü vardı, uzmanların yatıştırıcı sözleriyle bunlar da kararlarından caydı! Ve paraya hasret giden maliyemiz hiç değilse beşbin yurttaşın hayatını kurtardı!

SALI :

Yeni buluşlar

İstanbul — İzmit yolunun her 5 kilometresinde bir kaza, her 10 kilometresinde bir ölüm meydana geliyormuş!

Eh, bundan böyle tüm uzunluk ölçmeye yarayan nesnelerin pabucu dama atılır. Kaçıncı kilometreye gelindiğini öğrenmek için yoldaki kaza ve ölü sayısına bakılır!

ÇARŞAMBA :

Mideler alışınca

«Zeytinyağlı kuru bamya yiyen altı kişilik aileden iki kişi öldü, dördü komada».

Ne diyelim, piyasaya katkısız zeytinyağı sürecek kadar gözü dönmüş olanlar, kör şeytanlarından bulsunlar!

Zira midelerimiz öylesine alıştı ki hileli mala, belki de yaşamı boyunca ilk kez halis zeytinyağı satılmıştı adama. Katkısız yağ, mikropsuz su ile pişerse bamya, işte böyle ölen ölür, kalan girer komaya!

PERŞEMBE :

Büyük başarı

Polisin aylardır köşe bucak aradığı dolandırıcı, cezaevinde bulunmuş! Vakit kaybetmeden iki tarafı da tebrik etmeli hemen.

Polisi, tutuklu da olsa bir sanığı bulmasından; dolandırıcıyı ise kaçmaya tenezzül etmeyip cezaevinde durmasından!...

CUMA :

Yat babam yat

1976'da tatil günlerinin sayısı 114'ü buluyormuş.

«Bir dönüm bostan yan gel Osman» diye bir halk deyimi vardır hani, yaşadı kalkınmak için çalışmak zorunda olan ülkemiz.

Kalan kısmını da grev, lokavt, boykot üçlüsüyle idare ettik mi, elimizi işe sürmeden yılı tamamlar gideriz!

CUMARTESİ :

Fakülteler kapanınca

Oto lâstiği üzerine iş tutan beş kişilik bir çete yakalanmış.

Olay alıştığımız türden ya, bizi şaşırtan çeteyi oluşturan kişilerin sosyal etiketleri. Adı geçen beş kişiden ikisi mühendis, ikisi öğrenci, biri de elektronik uzmanı.

Peki, neden bu işi seçtiler diyeceğiz ama diyemiyoruz. Zira nedeni ortada.

Birincisi, lâstiğin karaborsada bile bulunamaz olması...

İkincisi, fakültelerde öğrenimin durması...

Onca okumuş kişi kahvelerde pişpirik oynayacak değil ya!

PAZAR :

Aksi olsaydı

«Sahte çekle bir bankadan 120 bin lira çektiler.»

Adamları uzun boylu bekletmemişler bile. Hal hatır sorarak müdürün odasına almışlar, gıcır gıcır banknotları ellerine saymışlar.

«Sahte nüfus cüzdanı ile bir kadının arazisini sattılar.»

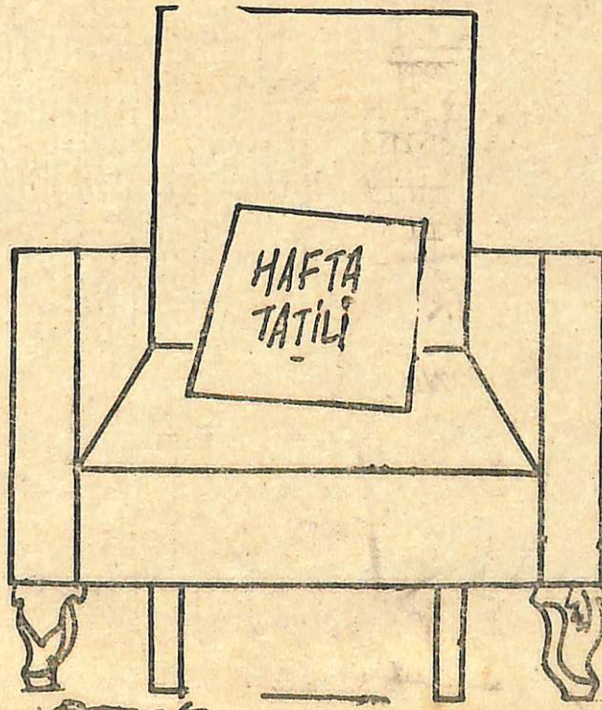
Alan da, satan da en küçük bir güçlükle karşılaşmamış.

«Sahte tahliye kararı ile hapisaneden çıktılar.»

Hani düşünüyoruz da, sahici bir belgeye sahip olsa kişi, acaba kaç günde tamamlanır iki daire arasındaki işi?

Para almaktan, arsa satmaktan, cezaevinden çıkmaktan geçtik, aradığın yetkiliyi bulman en azından bir kaç hafta sürer!

Vedat SAYGEL

— Çobanlar da hafta tatili yapacak. —

HER TELDEN

Burhan Esen

GÜZEL KONUŞMA KURSU

BİR arkadaş koluma girdi:

— Yürü, dedi, kursa gidelim!

— Ne kursu bu?

— Güzel konuşma... Ben de yeni başladım. Çok faydalı. Meğer biz bugüne dek konuşamıyor, leylekler gibi takırdıyormuşuz da haberimiz yokmuş. Profesör Peltek Tekler'in açtığı kursa devama başlayalı anladım eksiğimi. Korkma paralı değil.

Kursun yapıldığı salona zorla sürüklemişti beni. Bizden önce 15-20 kişi daha gelmiş, dersin başlamasını bekliyorlardı.

Nihayet Prof. Peltek Tekler göründü. Hepimizi selâmladıktan sonra kürsüye çıktı. Konuşmaya başladı:

— Konuşmak çok ince sanattır öööö herkes iyi kelâm eee edemez. Ben de önceleri öyleydim... Ööööö azmin elinden hiçbir şey eee kurtulamaz. Eeee li öööö lü konuşamadığımdan rrrr radyoya, tttt televizyona yanaştırmazlardı. Hiç unutmam öööö radyoya ilk çıkışımda sayın dididi dinleyiciler öööö diye söze başlayacak yerde dididi dilim sürçmüştü hhhh heyecandan «sayın dinleyiciler» deyivermiştim. Düpedüz so so so sokaktaki alelâde va va va vatandaşlar gibi. Bi bi bi bir çuval inciri bo... bo... bo... etmiştim.

Ko ko ko konuşmam bitince eeee radyo pr... pr... pr... program müdürü:

— Rez... rez... rezil ettin bizi! dedi.

— Neden?

— Si... si... sizin, bö... bö... böyle düpedüz ko ko ko konuşacağınızı bilseydim öööö çıkarmazdım mikrofona. Me... me... me... Memet ağa da bö bö bö böyle konuşur. Pr pr pr profesör olduğunu uuuu unuttun mu?

Ya işte böyle öööö kepaze oluyorduk az az az kalsın. So so so sonraları toparladım kendimi. Bü bü bü büyük adamlar gibi ko ko ko konuşmayı öğrendim.

Televizyona iii ilk çıkışımda da ça ça ça çamlar devirdim. Turkya'ya tü... tü... tü... Türkiye dememiş miyim?? Hem de öööö'süz, eeee'siz. Dikkat eee ederseniz ba... ba... ba... başbakanların, ba... ba... ba... bakanların hiçbiri eee Evropa'ya a... a... a... Avrupa demez. E... e... e... Emerika'ya da Amerika.

Eğer sizler iii iyi konuşmk iii istiyorsanız sakın ooo ola ki eee'siz, öööö'süz kelâm eee etmeye kalkmayın!

De de de devam eee etmektedir kursumuz. Aaa affedin şi şi şi şimdiden varsa ku ku ku kusurumuz!

KİMİN NEDEN HABERİ YOK?

- MC hükûmetinin bazı üyelerinin Anayasadan.
- Süleyman Demirel'in usulsüz aldıkları kredilerle karunlaşan yakınlarından.
- Millî Selâmet Partisinin Atatürk devrimlerinden.
- İçişleri Bakanlığının demokrasinin kolunu kanadını kıran, özgürlüklerin kafasını yaran, gözünü şişiren sağcı militanlardan,
- Millî Eğitim Bakanının öğretmenleri sucuğa benzeten kıyma makinelerinden,
- Dışişleri Bakanının Kıbrıs sorununun askıda kaldığından,
- Ayda yirmibin lirayı kıvıran milletvekillerinin pahalılıktan,
- Bin lira aylık alan memurun et adlı besinden,
- Üç odalı bir kata ikibin liranın üstünde aylık kira isteyen ev sahibinin insaftan,
- Oto sahiplerinin, yayaların da kaldırımlar üzerinde yürümek hakları olduğundan,
- Seçmenlerin oylarını alıp, ortalıkta görünmeyen parlamenterlerin iki yıl sonra seçim yapılacağından

HABERLERİ YOK!

SAĞ - SOL

Kalmadı dersleriyle öğrencinin ilgisi,
Bıçak oldu kalemi, tabanca da silgisi.

Gerçek yerine seçti ilgililer yalanı,
Okul koridorları tıpkı savaş alanı.

Başka ellere geçti sonunda bütün ipler,
Mehmet'ler Mussolini, Halit'ler oldu Hitler.

Kastro'lar, Mao'lar dizildi sıra sıra,
Bu görüntüyle vedâ ediyoruz asıra.

Meraktayız yönünü göklerde uçan kuşun,
Karşıt taraftan ise atılıyor bir kurşun.

Tarih okumadansa tarih yaratıyoruz,
Ortaya fikir değil bombaları atıyoruz.

Denkleylerin yerini almaktadır çatışma,
Kavga, dövüşün adı oldu şimdi tartışma.

Üniversiteler cenk meydanından farksızdır
Bilinemiyor artık kim haklı kim haksızdır.

Gençler atmakta iken birbirine sopa, taş,
Ekmeğe katık bulmak çabasında vatandaş.

Açıkgözler milyona milyonlar katmaktadır,
Sağ-sol uğruna nice güneşler batmaktadır.

B. E.

REKLAMLAR

ÖRÜMCEK TEMİZLEME MAKİNESİ

Ev hanımları... Örümcek ağlarını almak için hâlâ süpürgenizi sırığa takıyor, tavanlara mı bakıyorsunuz? O halde kocanız sizi sevmiyor.

«Örümcekal» makinesi ile evinizde kalmaz ağ. Eşinize çekiniz biraz yağ. Sırıkla dört dönmekten kurtulur, dedikodu etmeye daha fazla vakit bulursunuz.

Üçbini peşin, ötesi kırmızı meşin. Ayda bin lira taksit yeter. Beş yılda bu ufacık borcunuz biter.

ÇARIKLI ÇORAP

Külotlu çoraptan sonra, çarıklısına geldi sıra. Uyduk çağdaş asıra. Çarıklı çorabımız dokunmaz nasıra. Ayakkabı kazığından kurtulursun. Tüm bayilerimizde bulursun.

(Çarıklı Çorap) ayrıca pabuç aratmaz. Onu giyenler geceleri çorapla yatmaz!

— Nereye gidiyoruz böyle sayın başkanım?..

REKLAMLAR

PERUK ANTENLERİ

(Peruk) antenleri televizyonunuza daha iyi görüntü sağlar. Antenimizi takın, filtrelinizi yakın. Dazlak kafalı spikerlerin, konuşmacıların başları saçlı görünür. Müessesemiz bu marifetiyle övünür.

YIRTAR TEMİZLEME FABRİKASI

Elbisenizdeki lekeleri, düğmeleri çıkaramazsa koparır, sizleri eski giysilerden kurtarır.

Koyu renkli elbiselerin boyasını alır. Takımınız bembeyaz kalır. Bizce önemli olan beyazlıktır. Ak, pak olmadan giymeyin yazıktır. Fiyatlarımızı sanmayın kazıktır. Yırttıklarımızdan para alınmaz. Böyle kelepir her zaman bulunmaz.

TELEPİRİN

Televizyondaki eğitici ve öğürtücü yayınlardan başınız mı şişti? Açık oturumlarla, Forumlarla kafalarınızda yumurta mı pişti? Sağ yönlü Haberlerden tansiyonunuz mu değişti?

O halde? Yalnız ıspanak bulunmaz Hal'de... Telepirin ağrıyan başlarınızı şıp diye keser. Bir tablet içtiniz mi kafalarınızda bahar meltemi eser.

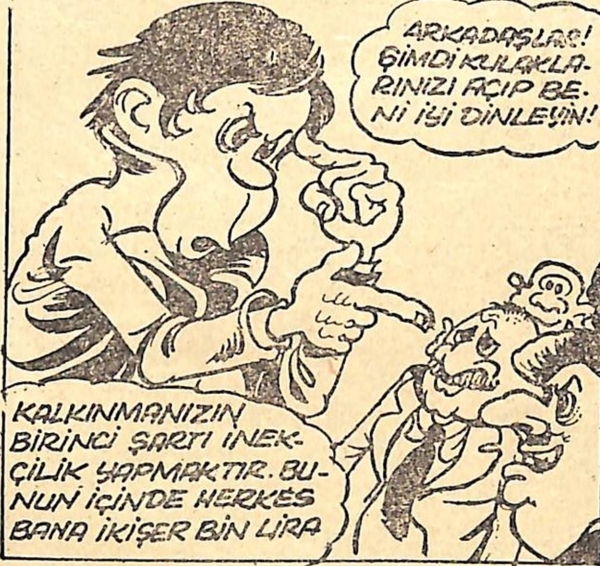
Düşünme hiç. Televizyonunu açmadan önce Telepirin iç.

İBİŞ

Bir garibin Öyküsü

YAZAN-ÇİZEN
Aydın Aliustaoğlu

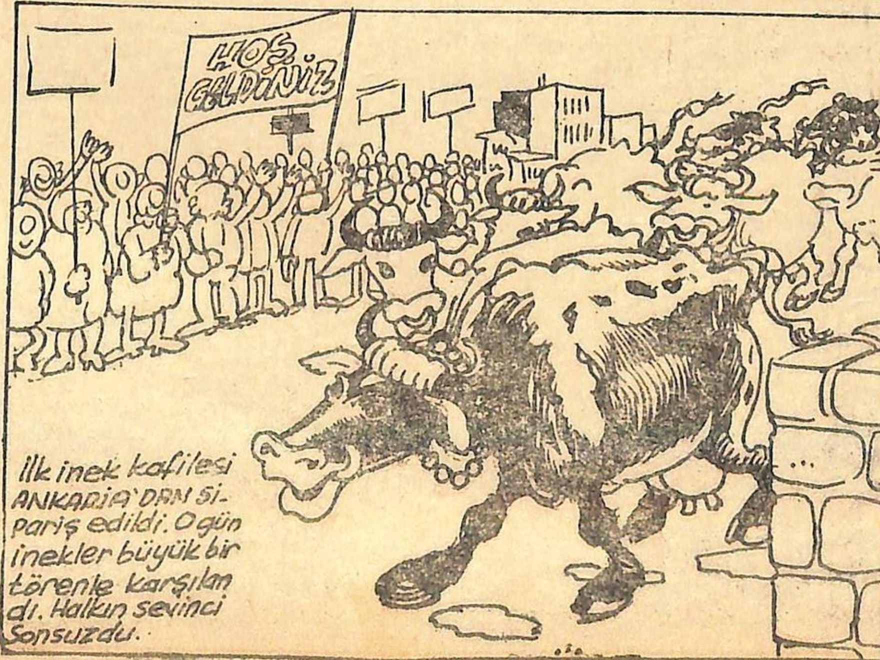

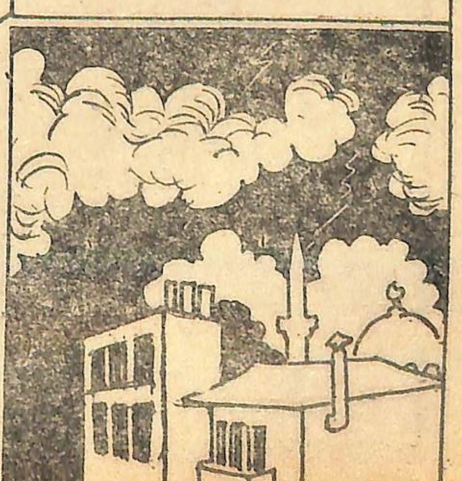

AH ŞU HAYVANLAR...

— Boğa neden kırmızıya kızar?
— Aslında boğa kırmızıya kızmaz. İnek kızar. Boğaya kırmızı renk gösterildiğinde «Vay beni inek yerine koyuyorlar» diye sinirlenir. Yâni boğa kırmızıya değil, inek yerine konulduğuna kızar.
— Salyangozun nezlesinden, kaplumbağanın sırt, zürafanın boyun ağrısından daha kötü bir hayvan hastalığı nedir?
— Kırkayağın romatizması.
— Leylek neden tek ayağı üzerinde durur?
— Öteki ayağını da kaldırırsa düşer de, onun için...
— Tavuskuşu neden 9 rakamına benzer?
— Her ikisinin de kuyrukları olmasa değerleri sıfır olur.
— İnek niçin kuyruğunu sallar?
— Sütüne sinek düşmesin diye...
— Bir ağacın üzerinde kalmış bir kediden daha fazla gürültü edebilen nedir?
— Ağaçta kalmış iki kedi.
— Çölde kaybolan küçük bir kirpi, karanlıkta bir kaktüse çarpınca nasıl bağırır?
— Anneciğim, sen misin?

Aydın İLKKAN
Uçobalar Köyü öğretmeni — Boğazlıyan/YOZGAT

Hayat hoştur
Gerisi boştur

Al dizginleri eline
Koştuuur da koştur!
(Tunç KARADENİZ)

ŞİİR DİLİYLE BİR FIKRA

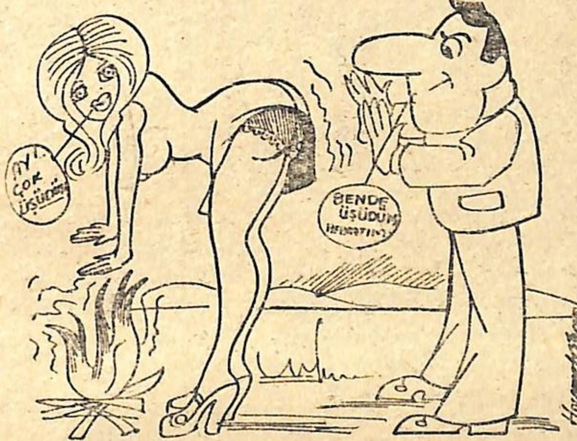
Karakola gider bir adam
Anlatır derdini
Kayboldu der benim madam
Bana yardım edin bulun onu
Öyle yalnızım ki
Gelsin dertlerimin sonu
Komiser bir resim sorar
Adam bakar ceplerine
Ve karısının resmi çıkar
Komiser hemen resme bakar
Adam da şaşırır
Bir sigara yakar
Der ki yine, bulun onu bana n'olur
Komiser şöyle der:
Onu bulmasanız daha iyi olur.

BEDRİ APPAK
P.K. 90 — ÖDEMİŞ

REJİM

Misafir, küçük kıza sordu:
— Annen kadar olunca ne yapacaksın canım?
— Rejim, dedi küçük kız.

Hüseyin KÜÇÜK
Hisar Mh. Lâle Sk. No: 10
Manavgat/ANTALYA

Yazılı
(Haşmet CİHAN)

YUTTU

Matematik dersinde, sıfır sayısının çarpma işlemine göre yutan eleman olduğunu anlattım. Sıra uygulamalara gelmişti. Bir öğrenciden yedi ile sıfırı çarpmasını istedim, yaptı:

7 X 0 = 0

Yazı tahtasına çağırdığım ikinci öğrenciye:
— Siz de bir milyonla sıfırı çarpınız, dedim.
Öğrenci şöyle yazdı:

1 000 000 X 0 = O

Eşit işaretinden sonraki sıfırın çok büyük yazılışı sınıfta gülüşmelere neden olunca öğrenci kendini savundu:
— Yuttu efendim, dedi. Yuttu ve karnı şişti.

Nail Tekin ÖNDER
Alsancak Ortaokulu Matematik Öğretmeni. İZMİR

DEVRİMCİ

Öğretmen, Atatürk devrimlerini işlerken Levent'e sordu:
— Levent, baban nasıl öldü?
— Öğretmenim, babam kahveden eve dönerken gece karanlıkta düşüp öldü. İlk defa da siz soruyorsunuz.
— Peki öyleyse Atatürk nasıl öldü?
— Öğretmenim Atatürk ölmedi.
— Neden?
— Çünkü devrimciler ölmez de ondan.

Şevket GÜMÜŞ
Ataeymir İlkokulu öğretmeni
Karacasu/AYDIN

ARMUDUN İYİSİNİ...

Birkaç arkadaşın bulunduğu bir toplantıda, söz, Nasrettin Hocanın fıkralarından açılmıştı.

Fıkra: «Hoca günlerden bir gün, armut yemek için ağaca çıkar. Aksi tesadüf ya, biraz sonra bir ayı gelip armut yemek için o da ağaca çıkar. Hoca korkusundan üst dallara tırmanır. Bir taraftan da korkudan titremeye başlar. Ayı, Hoca'yı görmeden üst dallardaki, sarı olgun bir armudu almak için uzandığında, Hoca, ayı yemek için bana armut uzatıyor diyerekten «İstemem» diye bağırır. Ayıya bu bağırma bir şok etkisi yapar ve yere düşerek ölür.»

Fıkrada ayının armut ağacına çıkarak olgun armutları seçmesi bir arkadaşa «Armudun iyisini ayı yer» özdeyişini hatırlattı galiba ki, heyecanlı ve çabuk olarak:
— Ayının iyisini armut yer, dediyerdi.

Heyecanlı ve çabuk olarak söylemek istediği özdeyişte pot kırması üzerine, kırdığı potu düzeltmek için yine heyecanla:
— Her zaman ayının iyisini armut yiyecek değil ya, demesiyle biz kahkahalarımızı koyverdik bu sefer.

Dursun SARIAYDIN
Ziraat Teknisyeni
ŞEBİNKARAHİSAR

BOĞAZ TOKLUĞU

Köyümüzden İstanbul'da memurluk yapan bir arkadaş vardı. Bu arkadaş her izin dönüşünde babasından ödünç para istermiş. Bir izin dönüşü yine para isteyince, babası çıkışır:
— Bre oğlum sen hiç para kazanamıyon mu?...
O da:
— Kazanıyoruz ama, ancak yememize yetiyor!... deyince, babası daha fazla kızarak:
— Oğlum, der, madem boğaz tokluğuna çalışıyon, bâri gel de evimizde çalış!...

M. N. ÇOTOĞLU
Aydınlar köyü (çiftçi) KADİRLİ

DUR

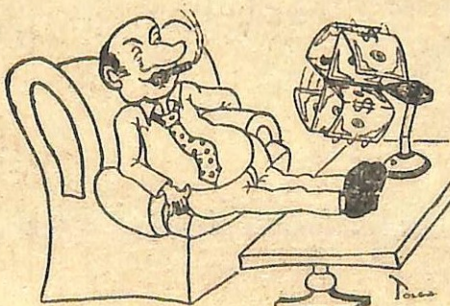
Dur
Dur gitme genç kız
Yarınlara seninle
Yürüyelim elele
Gözgöze.

ENDER CUMA
Mithatpaşa Cad. 23/5 — ANKARA

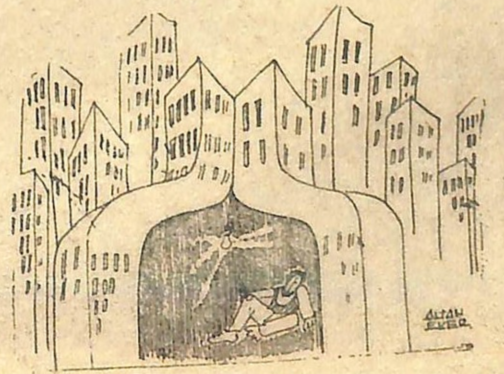
CENTİLMEN

— Oğlum, büyüyünce seni bir centilmen olarak görmek isterim.
— Ama baba ben senin gibi olmak istiyorum.

Hüseyin KÜÇÜK
Hisar Mh. Lâle Sk. No: 10
Manavgat/ANTALYA

Yazısız
(H. Tolga ÖZDİLEK)

Yazısız
(Altan EKER — Osmaniye/ADANA)

dünya Karikatürleri

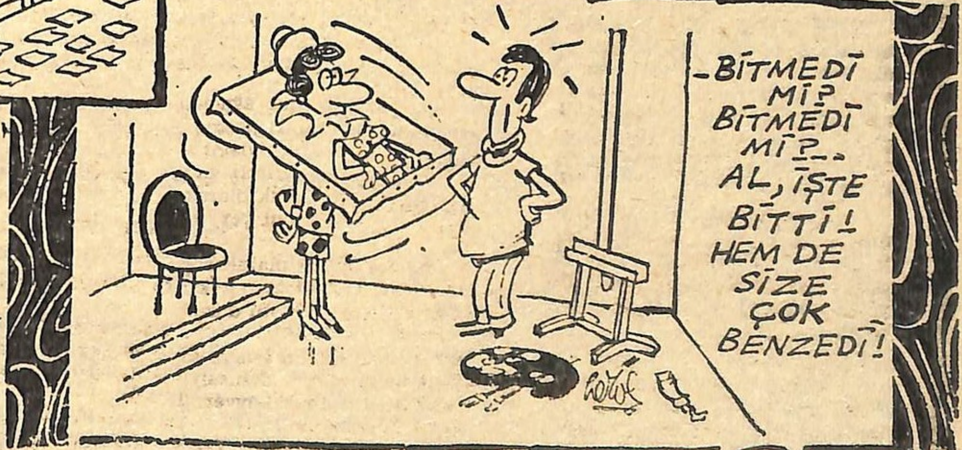
ÜZERİME BİR TEMBELLİK ÇÖKTÜ Kİ HİÇ SORMAYIN SEVGİLİ OKURLAR! BİLİYORUM... BU SAYFAYA KONU OLARAK TEMBELLİĞİ VE TEMBELLERİ SEÇERSEN ELBET ÜZERİNE TEMBELLİK ÇÖKER DİYECEKSİNİZ. NE DİYEYİM? HAKLISINIZ!

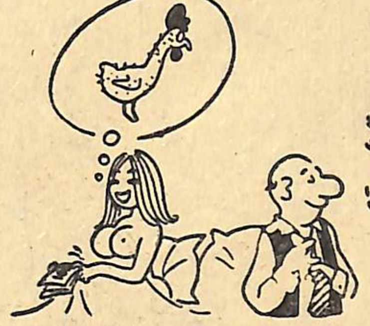

Yazısız

Yazısız

Kokteyl

Oldukça sarhoş bir kovboy bara girerek peltek bir dille barmene:

— Ben bütün içkileri markaları ile tanırım, dedi. Onbeş veya yirmi içkiyi bir araya karıştırıp kokteyl yapsan yine onları teker teker sayabilirim.

— Haydi canım sen de.. atıyorsun...

— İnanmıyorsun değil mi? İstersen yüz dolar bahse girebilirim. Hazırla bir kakteyl...

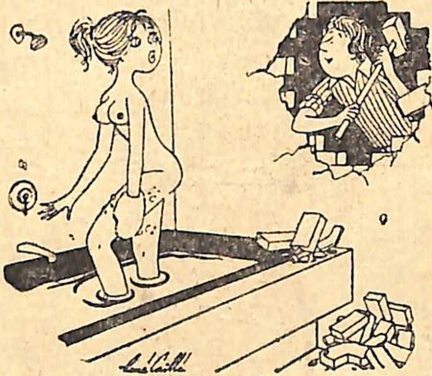
Barmen bahsi kabul ederek barın arkasına geçti. Viski, cin, şarap, martini.. ne kadar içki varsa hepsini karıştırarak bir kokteyl yaptı ve kovboya uzattı. Kovboy içkiyi bir dikişte içti... Sonra da barmenin koyduğu içkileri birer birer saydı. Hayretler içinde kalan barmen yüz doları verdi ve:

— Bir daha bahse girer misin? diye sordu.

Kovboy kabul etti.

Barmen bir süre barın arkasında kayboldu. Bu kez, bardağı musluktan akan suyla doldurdu. Sonra getirip kovboya uzattı. Onu da içti adam. Ama onu içtikten sonra çok fena oldu. Cebinden çıkardığı yüz doları barmene uzatarak:

— Bahsi sen kazandın, al arkadaş, dedi. Ömrümde içmedim bu berbat içkiyi. Onun için tanıyamadım. Ama sana bir tavsiye: Hiç kimseye vereyim deme bu kokteyli, çünkü o kadar kötü ki, sonra kimse buraya gelmez ve sen de iflâs edersin...

— Duvarımdaki ıslaklığı görünce, yanda bir banyo vardır diye bahse tutuştum da!...

— Tamam oldu, smokinimin popyonunu bağlamayı sonunda başardım!

Yaş ve baş

Trafik kazası sonunda, adamın biri hızla giderken birine çarpıp öldürmüş. sonra da mahkemeye sevkedilmişti. Olayı gören tek tanık vardı: 96 yaşında ihtiyar bir çiftçi... Suçu işleyen sürücünün avukatı, tanığın ifadesini çürütmeye çalıştı:

— Kaza sırasında sen yirmi metre uzaktaydın... Arabanın hızlı gittiğini, sürücünün hatalı olduğunu nasıl söyleyebilirsin? Bu yaşta, sen kaç metre uzağını görebilirsin ki?...

İhtiyar tanık:

— Duruma göre, diye cevap verdi. Dediklerine göre güneş tam 180 milyon kilometre uzakta. Ama sabahtan akşama kadar güneşi pek güzel görüyorum!

Bekâret kemeri

Bir silâhör, haçlı seferleri savaşına gidiyordu. Savaşa gitmeden önce, o zamanın kıskanç kocalarında olduğu gibi, karısına bir çelik bekâret kemeri takarak kilitledi ve anahtarını da en sevdiği ve güvendiği bir arkadaşına vererek:

— Bu anahtarı sana emanet ediyorum, dedi. Eğer üç sene sonunda gelemezsem, anahtarı kullanabilirsin, ölmüş olmam gerekir çünkü.

Ve silâhşör yola çıktı. Ama henüz dört kilometre kadar yol almamıştı ki, koşa koşa arkasından yetişen arkadaşı, soluk soluğa:

— Bana verdiğin anahtar işlemiyor, yanlış anahtar vermişsin, dedi.

Aldatma yarışı

Kırk yıllık evli oldukları halde çok mutluydular. Televizyonları arıza yaptığı için başbaşa vermiş eski günleri anarak vakit geçiriyorlardı. Erkek:

— Söyleyeceklerim çok gerilerde kaldığı için korkusuzca açıklayabilirim, dedi. Gençliğimde az çapkın değildim hani... Karılarını baştan çıkardığım kocaların sayısını bilsen, şaşar kalırsın...

Bunu duyan karısı gülümsedi:

— Her şeyde olduğu gibi, dedi, bu konuda da benden çok üstünsün. Ben, ömrüm boyunca o kadar uğraştım, didindim, sadece bir kocayı aldatabildim.

Zürafalar

İki iri köpek yolda dertleşiyorlardı:

— Hayat günden güne kötüleşiyor. Yarın hayatta olup olmayacağını kimse kestiremiyor. Bütün zürafaları yakaladıklarından haberin var mı?

— Evet var. Ama biz zürafa değiliz ki!

— Değiliz tabiî. Ama gel de bunu ispat et.

Tesadüf

Kadın, önlerinden geçen iki adamı arkadaşına göstererek:

— Bak, dedi, kocam, diğeri de âşığım.

— Şimdi ben de aynı şeyi söyleyecektim, dedi diğeri de.

— Müsaade edin de sizden özür dileyeyim ve yeni yılınızı en içten dileklerle kutlayayım!..

— Evet şef, bir yıl daha geçti... Zaman ne kadar da çabuk geçiyor!..

— Ben de sular neden bu kadar sıcak diye hayret etmiştim!..

(Basın: 60053 - A - 20135 — 8)

Akbaba
– KARICIĞIM, BAK NE BULDUM! KAPININ ÜZERİNE ASILAN BUDALACA İLANIN NE OLDUĞUNU ASLA TAHMİN EDEMEZSİN!
STRİP TİZ SEYRİ 10 LİRA

– HÂLÂ HİZMETÇİNİN BONSERVİSİNİ Mİ İNCELİYORSUN AYOL?

– SÜT BANYOSU YAPTIĞINDAN HİÇ KUŞKUM YOK – ASLAN SÜTÜ BANYOSU YAPTIĞINIZI SANMIYORUM!..